TİP haberleri

SİYASÎ DERGİ

Her ayın 1'inde ve 16'sında yayımlanır.

●

Türkiye İşçi Partisi Propaganda ve Basın Bürosu adına
Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Yahya KANBOLAT

●

Yayın Yönetmeni : Attilâ AŞUT

●

Adres : Mithatpaşa Cad. 63/1 Yenişehir — ANKARA

●

Dizgi ve Baskı : Balkanoğlu Matbaacılık Ltd. Şti. ANKARA

●

24 sayı için yıllığı : 15.— TL.
Dış ülkeler için : 50.— TL.

Sayı : 33 - 34

1 - 16 MAYIS 1969

Yıl: 2. Fiatı: 150 Kr. Cilt: 2

Baskı Tarihi: 26 Haziran 1969

A.P., Yurt Dışındaki İşçilere Döviz Getiren Araç Gözüyle Bakıyor!

T.İ.P. Genel Sekreteri Rıza Kuas, işsizler ve yabancı ülkelerdeki işçilerle ilgili olarak 30 Nisan 1969 günü İstanbul'da Basına şu demeci vermiştir:

«Türkiye'de iş bulamayarak yarı aç, yarı tok dolaşan yüzbinlerce insanın ıstırabını dindirmek, A.P. iktidarının düşünmediği sorunların başında gelmektedir. Çünkü A.P. iktidarı, memleketin temel sorunlarını bir yana bırakmış, Türkiye'ye yeni ıstıraplar ve çekişmeler getirecek olan Tedbirler Kanunu, TRT Kanunu, Nizam Koruma Kanunu, hattâ Anayasayı değiştirme kanunu tasarılarıyla uğraşır duruma gelmiştir. Oysa işsizlik alabildiğine yaygınlaşmakta, yabancı diyarlara göçen, kaçan, giden yüz binlerce işçinin karşılaştıkları müşküllere sırt çevrilmektedir. A.P. iktidarı için yabancı diyarlara göç eden işçiler, sadece dövizleri açısından önem ve değer kazanmaktadır. İşçilerin, sınırlarda birer hırsız, birer kaatil gibi muamele görmesi, Türk pasaportlarının geçersiz sayılması gibi onurumuzu kıran işler, AP iktidarının el uzatmadığı, çözüm aramadığı sosyal sorunlarımızdır.

Almanya'da çalışan işçilerimizi çok güç koşullar beklemektedir. Birçok işçimiz, memleket dışına çıkmak zorunda kalışlarının binbir pişmanlığı içindedir. Fakat kendi vatanında ekmek parası kazanamayan, aşırı derecede sömürülen işçi kardeşlerimiz, Almanya'da Türkiye'dekinden daha insaflı sömürüldüklerini görmenin de üzüntüsü içindedirler. Türkiye'de işsiz kalıp, bir gecekondu bile bulamayanların, Köln'de Barborasso Platz dolaylarındaki işçi yurdunda daracık bir odada yedi kişi kalmanın sıkıntısı ile Türk Büyükelçiliğinin ilgisizliğinden yakınır olmaktadırlar. Almanya ile imzalanan ikili sosyal iş şartlarını anlaşmasını kâğıt üstünde bırakan Alman hükûmetinin bu tutumuna A.P. iktidarı ses çıkarmamaktadır. A.P. iktidarı, işçileri hor görmenin, onları döviz sağlayan birer araç saymanın sonucunu, önümüzdeki seçimlerde iyice görecektir.

İşçilerin ve küçük tasarruf sahiplerinin halk şirketleri yolundan bu sefer de başka bir metodla sömürülmesinde iktidar ve ana muhalefet partisi birleşmiş gibidir. Biz işçilerin çeşitli oyunlarla hem maddeten, hem mânen sömürülmesine son vermek için, uyarılarımızı aralıksız sürdüreceğiz.»

Demokrasi Sadece Meclislerde Yürütülen Bir Sistem Değildir:

«Meclislerde de Konuşacağız, Meydanlarda da!..»

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 27 Mart 1969 günü verdiği demeçte, Anayasa'nın 28. Maddesinin yurt çapında işletilmesi gereği üzerinde yeniden durarak şunları söylemiştir:

«Seçimlerden önce AP. iktidarınca hazırlanan tuzaklara düşmemek için, Anayasanın 28. Maddesini yurt ölçüsünde harekete geçirmek zorundayız. Anayasa'nın 28. Maddesi, vatandaşlara silâhsız ve saldırısız gösteriler, yürüyüşler yapmak, mitingler tertiplemek hakkını tanımaktadır. AP. iktidarının Meclislere sevkettiği Anayasa'ya aykırı kanun tasarılarına karşı, Meclislerde mücadele etmek yetmiyecektir. Çünkü AP. Meclislerde mutlak çoğunluğa sahiptir ve bu çoğunluğa dayanarak dilediği kanunu çıkartacak güçtedir.

Demokrasiyi, sadece Meclislerde yürütülen bir sistem olarak görmek ve göstermeye çalışmak yanlıştır. AP. yöneticileri, Meclisteki çoğunluklarına güvendikleri için, siyasî mücadeleyi Meclis içine hapsetmek istiyorlar. Sayın Demirel: **«Meseleleri meydanlarda değil, Meclis kürsülerinde konuşalım»** diyor. Meclislerde de konuşacağız, meydanlarda da konuşacağız. Meclislerde konuşmak ne kadar hakkımızsa, meydanlarda konuşmak da o kadar hakkımız... Üstelik meydanlarda halk kitleleri konuştuğu için, hakkımızın bu yoldan kullanılması daha tesirli olacaktır.

«Demokrasi müesseseler rejimidir» demek, âdet olmuştur. Bu, müesseselerin halka malolması anlamına gelir. Çünkü demokrasinin müesseselerini, öteki rejimlerin müesseselerinden ayırdeden husus budur. Halk, kurduğu müesseseleriyle rejime sahip çıkacaktır ki, düzen halkın düzeni olsun.

ÇOK YÖNLÜ SUİKAST

AP. iktidarı, «Nizamı Koruma» tasarısıyla, demokratik Anayasa nizamını yokedecek nitelikte bir suikast hazırlamıştır. Bunu, halkın sesi olması gereken Radyo'yu susturacak bir başka tasarı izlemektedir. Radyo, AP. iktidarının propagandacısı haline getirilmek isteniyor. Beri yandan seçim sonuçlarını AP. lehine çevirmeyi hedef alan bir başka tasarının da hazırlandığı söyleniyor. Bütün bu halk aleyhine tasarılara, savcıların tayini, nakli ve terfii ile ilgili kanun tasarısını eklemek gerektir.

AP, bu yeni silâhlarla seçimleri şöyle yürütmeyi tasarlamaktadır:

İstikballerini elinde tuttuğu savcılara emir vererek dâva açtıracak: Nizam Kanunu ile hüküm giydirtecek ve başka partilere verilmiş oyları AP. hesabına kaydeden Seçim Kanunu ile de meyveleri toplıyarak iktidarda kalacaktır. AP'nin Anayasaya hazırladığı tuzak, ana çizgileriyle işte budur.

Buna meydan verilmemelidir. Bu oyun bozulmalıdır. Bunun için de halkın 28. Maddeye sarılması gerekmektedir.

Demirel hükûmetinin hazırladığı Anayasaya aykırı kanunlara karşı, yurdun bir ucundan öbür ucuna kadar protesto mitingleri tertiplenmelidir. Anayasaya aykırı yeni kanun tasarıları karşısında, köylü vatandaş bilmelidir ki; AP. toprağı ile oynamaktadır. Zanaatkâr, küçük esnaf vatandaş bilmelidir ki, AP. iktidarı işi-gücü ile oynamaktadır. Memur vatandaş, emekli, dul, yetim vatandaş bilmelidir ki, AP. istikbali ile oynamaktadır.

PAYDOS DEMELİYİZ

Demokrasi, vatandaş devlete sahip çıkmasını başardığı zaman halkın rejimi olur. Aksi takdirde, demokrasi perdesi arkasında, halkın sırtından bir avuç haramzadenin vurgunlarına zemin hazırlanmış olur.

Bizim Anayasamız halktan yana, sosyalizme açık bir yasadır. Ama ne var ki, toprak ağalarıyla büyük iş adamlarının çıkarlarını savunan AP. iktidarı, Anayasamızı işlemez hale getirmiştir. Anayasamızın işler hale getirilmesi; halk kitlelerinin Nizam Tasarısına, TRT Tasarısına, Seçim Tasarısına, Savcılar Tasarısına karşı çıkması ve silâhsız, saldırısız büyük mitinglerde halkın sesini duyurması ile mümkün olacaktır. Demokrasi, halkın halk için, halk tarafından idaresi demektir. Bir avuç özel sektörcünün halka dayattığı idarenin, demokrasi perdesi altında halkı sömürmesine, halkı horlayıp ezmesine, Anayasaya sahip çıkarak paydos demeliyiz.»

KUAS, T R T TASARISINI ELEŞTİRDİ :

«T R T'nin ÖZERKLİĞİ, TARAFSIZ OLMA ŞARTINA BAĞLIDIR»

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas, TRT Kânun Tasarısı ile ilgili olarak, 29 Mart 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«TRT'yi hükûmetin sözcüsü haline getirecek olan AP. tasarısına kesinlikle karşıyız. Özerk ve tarafsız TRT, demokratik düzenin teminatlarından biri olarak düşünülmüştür. TRT'nin sosyal hayatta oynadığı önemli rol üzerinde ayrıca durmayı gerekli görmüyorum. Bu, herkesçe bilinen bir gerçektir. Fakat TRT'nin siyasî hayatımızda oynadığı rol üzerinde durmak ve Anayasa açısından bu rolün sınırlarını çizmekte fayda olduğunu sanıyorum.

Anayasamız özerkliği, tarafsızlık şartına bağlamıştır. TRT, siyasî iktidar ve muhalefet arasında tarafsız olacaktır. Bu, Anayasamızın 56. Maddesinin bir gereğidir. Bilindiği gibi 56. Madde, siyasî partileri, ister iktidarda, ister muhalefette olsunlar, demokratik düzenin vazgeçilmez unsurları saymış ve dolayısiyle eşit varlıklar olarak kabul etmiştir. Bundan dolayı TRT, yayınlarında iktidara ve muhalefete eşit yer vermek zorunda olduğundan başka, muhalif partiler arasında da eşitliği korumaya mecburdur. TRT kendi görüşlerini partilerin görüşleriyle karşılaştırmak ve buna göre bir tercih yapmak yetkisine sahip değildir. Aksini kabul etmek, elinde bulundurduğu büyük propaganda gücü ile, TRT'yi siyasî hayatımızda bir çeşit tek seçici durumuna getirir.

TARAFSIZLIK NASIL OLACAK?

«TRT, siyasî partiler karşısında tarafsız durumda olacaktır» derken, bu müessesenin renksiz ve kişilikten yoksun olacağını söylemek istemiyoruz. TRT, siyasî partilere ve onların görüşlerine yayınlarında aynı tarafsız ölçüde yer verecektir. Bu, Anayasanın emridir. Fakat Anayasanın bir başka emri de, TRT'nin yayınlarında devrimlerden yana, bağımsızlıktan yana, halktan yana olmasıdır. Bundan dolayı TRT'nin tarafsızlığı, bu müesseseyi nemelâzımcı bir tutum ve davranış içinde görmek anlamına asla gelmemektedir.

Demokratik düzen, sadece demokratik Anayasalar yürürlüğe koymakla gerçekleşmiyor. Demokrasinin uzun ve zahmetli uygulamalar sonunda halka malolduğu, bilinen bir tarihî gerçektir. Biz bu alanda oldukça eski tecrübeleri olan bir milletiz. Demokratik müesseselerimiz hergün fonksiyonlarını daha iyi yapar hale geliyorlar. AP. İktidarının Anayasaya ters düşen keyfî icraatına karşı gösterilen tepkiler, bunun en belirgin delilidir.

Fakat demokrasi, asıl halk kitlelerinin Anayasamızın 28. Maddesini harekete geçirerek «efkârı umumiye» kavramını üst katın görüşleri olmaktan çıkartıp, alt kata mal etmesiyle gerçekleşecektir. Köylülerin, işçilerin ve her tabakadan halkın katıldığı silâhsız ve saldırısız büyük gösteri yürüyüşlerini, büyük mitingleri, demokrasimizin gelişmesinde ve teminata bağlanmasında başlıca şart olarak görmekteyiz.»

«Türkiye'yi Geriye Götürmek Kimsenin Gücünde Değildir»

Anayasa ve Hürriyet Bayramı dolayısıyla 27 Mayıs Millî Devrim Derneği'ni ziyaret eden Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«27 Mayıs 1960, tarihimizde yeni bir dönemin başlangıcıdır. 9 yılda çok mesafe alınmıştır. 1950-60 döneminin özlemini çeken sömürücü çevrelere fırsat verilmiyecektir.

Başta Türkiye İşçi Partisi olmak üzere, uyanmış halk kitlelerine dayanan devrimci güçler, 27 Mayıs'ın meşruluğunu da, Kuvayi Milliyeci, halkçı, lâik Anayasamızı da her zaman koruyacaklardır. Türkiye'yi geriye götürmek, kimsenin gücünde değildir.»

İSTANBUL MÜTEŞEBBİS İL YÖNETİM KURULU

İstanbul İl Yönetim Kurulu'nun 3. Büyük Kongreden önce meydana gelen bazı olaylar dolayısıyla görevden çekilmesi üzerine, Merkez Yürütme Kurulumuz, Parti Tüzüğünün kendisine tanıdığı yetkiye dayanarak İstanbul'da Müteşebbis bir İl Yönetim Kurulu kurmuştur. Yeni kurulda görev alan arkadaşlarımız şunlardır :

Başkan : Şaban YILDIZ (Sendikacı), Sekreter : Kemal Sülker OKUR (Yazar), Sayman; Yusuf SÖĞÜTLÜLÜ (Belediye Meclisi Üyesi), Üyeler : Kemal TÜRKLER (Sendikacı), Adnan CEMGİL (Yazar), Celâl BEYAZ (İl Genel Meclisi Üyesi), Müzehher VÂ-NÛ (Yazar), Şinasi KAYA (Sendikacı), Niyazi OKUTAN (Sendikacı), O. Fuat TOPRAKOĞLU (Avukat), Aziz ERKMEN (Şoför), Erdoğan ÖZEN (Sendikacı), Sina PAMUKÇU (Avukat).

GREV, BÜTÜN ÇALIŞANLARIN HAKKIDIR

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, kamu personeli sendikalarına grev hakkı tanınması ve D cetvelinde bulunan hizmetlilerin durumu ile ilgili olarak, 1 Nisan 1969 günü aşağıdaki demeci vermiştir :

«Kamu hizmeti gören vatandaşlar arasında mevcut ayrımlar, son derece üzücü ve sosyal adalet ilkesiyle asla bağdaştırılamıyacak bir durumun meydana gelmesine sebep olmaktadır. Gerçekten, kamu hizmeti gören vatandaşlarımızın **memur** ve **müstahdem** olarak kategorilere ayrılmış bulunması, özellikle bir kısım hizmetlilerin D cetveline göre muameleye tâbi tutulmaları, **«eşit hizmet karşılığında eşit ücret ve hak»** sağlanması konusundaki temel ilkelerle tezat teşkil etmektedir.

SOSYAL HAKLARDAN YOKSUN BİR KİTLE

D cetveline göre çalıştırılan vatandaşlarımızın durumu, ne memur, ne de işçi statüsüne tâbi olmamakla, bu geniş vatandaş kitlesinin sosyal haklardan yoksun kalmaları sonucu doğmaktadır. Gerçekten bunlar, işçi vatandaşlara tanınan sosyal hakların hiçbirinden istifade etmedikleri gibi, memurlara tanınan benzer haklardan da istifade edememektedirler. Bu durumun en kısa zamanda, Anayasanın özüne ve sözüne uygun bir biçimde düzeltilmesi zorunludur.

Bu vesileyle şunu da belirtelim ki, genel olarak memurların ve kamu hizmetlilerinin aylık ücret, sosyal haklardan istifade, terfi v.s. hususlarda Anayasal haklarının teminata bağlanması için, kamu personeli sendikalarına bir an önce grev hakkının tanınması gerekmektedir.

Bugün kamu personeli sendikalarının, gerçek bir sendika hüviyeti taşımadıkları, hattâ çoğu kez alelâde bir derneğin sahip olduğu haklara bile sahip olmadıkları bir gerçektir. Bütün demokratik ülkelerde kamu hizmetlileri ve devlet memurları, gerçek sendikalar kurmak hakkına sahiptirler. Memur sendikalarının grev hakları da tanınmıştır. Batı demokrasilerinde memur sendikalarının haklarını elde etmek için greve başvurmaları, olağan bir keyfiyettir. Bu noksanın bir an önce doldurulması, bir zaruret haline gelmiştir. Kamu personeli sendikalarından yükselen şikâyet seslerine, iktidarın kulak verme zorunluluğu vardır.

GREV, BÜTÜN ÇALIŞANLARIN HAKKIDIR

Biz Türkiye İşçi Partisi olarak, grev hakkının bütün çalışanlara tanınmasından yanayız. İktidara geldiğimizde, demokratik ve bağımsız bir sosyalist rejim kurarken, işçi sınıfının sendikal haklarını, grev hakkını kısıtlamadan, en geniş anlamda teminata bağlıyacağız ve bu hakları aynı ölçüde, bütün çalışan vatandaşlara da tanıyacağız. Demokratik sosyalizmin nimetleri, böyle bir yönetimin kurulmasıyla sağlanacaktır.

Beri yandan bugün Türkiye İşçi Partisi, sosyalist hareket içinde nasıl tam bağımsız ve iç bünyesi itibariyle de demokratik bir kuruluş ise, yarın iktidara geldiğinde de ekonomik ve sosyal politikası bakımından olduğu kadar, politik müesseseler ve münasebetler bakımından da, aynı şekilde demokrasiye ve bağımsızlığa kıskançlıkla bağlı kalacaktır.»

KÖTÜ İŞLERİN HESABI TUTULMAKTADIR!

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, fukara köylü ailelerinin içinde bulunduğu ağır hayat şartlarıyla ilgili olarak 9 Nisan 1969 günü verdiği demeçte özetle şunları söylemiştir :

«Nüfusumuzun büyük çoğunluğunu teşkil eden fukara köylü ailelerinin fecî durumu, bugüne kadar ciddiyetle ele alınmamıştır. Bundan yalnız AP. iktidarı değil, gelmiş geçmiş bütün iktidarlar sorumludur. Toprak reformu yapılmamıştır. Bu iş daha fazla geciktirilemez. Kaldı ki, fukara köylü ailelerini ezen ağır hayat şartları, topraksızlıktan ibaret de değildir.

Bugün köylü ailelerinin büyük çoğunluğu buğday üreticisi durumundadır. Buğday üretiminde maliyetin düşürülmesi, verimin arttırılması gibi konular büyük önem taşımaktadır. Oysa gübre fiatları, tarım araç ve gereçlerinin fiatları, akaryakıt fiatları durmadan yükselmektedir. Beri yandan fukara köylü ailelerinin kullandıkları gaz, tuz, tütün gibi, giyecek eşyaları gibi zarurî ihtiyaç maddelerinin fiatları da durmadan artmaktadır.

ÜRETİCİNİN DURUMU

Küçük tütün üreticisinin, fındık üreticisinin, küçük pamuk üreticisinin durumu da, buğday üreticisi fukara köylü ailelerinin durumundan farksızdır. Bunlar da tıpkı buğday üreten fukara köylü aileleri gibi, ürettikleri mahsulleri değerlendirememekten ve zarurî ihtiyaç maddelerinin yükselen fiatlarından, gübre fiatlarının yüksekliğinden, tarla kira bedellerinin yüksekliğinden, kredi darlığından ve aracı tüccarın zulmünden son derece şikâyetçidirler, mustariptirler.

Unutmamak lâzımdır ki, nüfusumuzun % 75'i, yani yaklaşık olarak 24 milyon insan, hayatını topraktan kazanmak durumundadır. Millî gelirimizin yarısına yakın kısmı tarımdan elde edilmektedir. Bu duruma göre, işbaşındaki hükûmetlerin, köylü vatandaşın dertlerine çare bulmak başta gelen görevleri olduğu halde, bu konularda bu güne kadar ciddî hiçbir şey yapılmamıştır. Köylü vatandaşlarımız, dertleriyle başbaşa bırakılmışlardır.

KREDİ ADALETSİZLİĞİ

Fukara köylü ailelerinin belini büken dertlerden biri de, kredi dağılımındaki adaletsizliktir. Özel sektöre dağıtılan kredilerden, tarıma ayrılan kısım, kredi toplamının 1/3'ünü bile bulmamaktadır. Bunun da büyük kısmı, büyük toprak ağalarına verilmektedir. Fukara köylü ailelerine dağıtılan krediler 300 lira gibi gülünç rakamları aşmamaktadır. Beri yandan özel sektöre dağıtılan kredilerin 2/3'ü ticaret ve lüks inşaat alanlarında iş çeviren kapkaççılara verilmektedir. Üstelik, bankalardan normal faizle kredi almış olan bu tüccarlardan bir kısmı, elde ettikleri kredileri, ihtiyaç içindeki fukara köylüye, tefeci faiziyle devretmektedirler.

Sadece bu manzara, Türkiye'nin bir kapkaç düzeni içinde yaşadığını ve bu düzenin, emekçi fukara halkımızın belini büktüğünü ispatlamaya kâfidir. Halka kuş sütünden başka herşeyi vaadederek, müreffeh Türkiye hikâyeleri anlatarak iktidara gelmiş bulunan Adalet Partisi, 4 yıllık bu ıstıraplı bilânçonun hesabını, önümüzdeki seçimlerde vermek zorunda kalacaktır. Zira kötü işlerin hesabı tutulmaktadır. Emekçi halkımız, Adalet Partisinden kötü icraatının hesabını ergeç mutlaka soracaktır.»

« A.P. İktidarının dünyada görülecek hesaplar hanesi kabarmaktadır »

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas, 19 Mayıs Stadında gazetecileri döven Toplum Polisini kınayan aşağıdaki demeci vermiştir :

«Hunharlığı, gerici zihniyeti ile temayüz etmiş kabadayılar arasından seçilerek kurulmuş olan Toplum Polisi, demokratik düzeni tehdit eden çok ciddi bir tehlike haline gelmiştir. Toplum Polisi, bir an önce kuruluş kanununun belirttiği şekilde, demokratik esaslar dairesinde vazife gören, kanun önünde sorumlu bir teşkilât haline getirilmelidir. Bu zorunluluk, 19 Mayıs Stadyomunda, Toplum Polisinin basın mensuplarına saldırmasından sonra bir kere daha ortaya çıkmıştır. Ama ne var ki, Toplum Polisinin topluma karşı, kanundışı bir zorbalar teşkilâtı olarak kullanılmasında, bizzat İçişleri Bakanı Bay Sükan başlıca rolü oynamış olduğu için, bu konuda şimdilik herhangi bir islâhatın yopılması mümkün değildir. Toplum Polisinin keyfî ve kanunsuz icraatı, Mahkeme-i Kübrada hesap vereceğini söyleyen İçişleri Bakanının ve AP iktidarının, dünyada görülecek hesaplar hanesini kabartmaktadır.»

A.P.'NİN SEÇİM STRATEJİSİ BELLİ OLDU:

DEVRİMCİLERE SALDIRI, TERTİP VE TUZAK!

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, son günlerde Türkiye İşçi Partililere ve devrimci kuruluşlara yöneltilen saldırılarla ilgili olarak, 23 Nisan 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«Adalet Partisi iktidarı, büyük seçimler yaklaştıkça, iktidardan düşmenin telâşı ve endişesi içinde çeşitli baskı oyunları tertipliyerek, bir terör havası içinde yeniden, haketmediği oylarla iktidara gelme hevesindedir.

Memleketin dört bir köşesinde A.P. militanları tarafından çoğu kez idarenin ve emniyetin desteği, ya da himayesi altında partimiz mensuplarına saldırılar yapılmaktadır: İstanbul'da yaratılan **«Kanlı Pazar»** olaylarından sonra, gençlik hareketlerinin önce komandolarla, sonra Anayasa dışı polis ve jandarma baskınlarıyla sindirilmesi yoluna gidilmiş, Kars ilçelerinde düzenlenen kanunî mitingler, emniyet kuvvetlerinin gözleri önünde, eli sopalı zorbalarla dağıtılmıştır. Kütahya Değirmenözü Köyünde, Türkiye İşçi Partisi'ni tutan köylüler inançlarından dolayı jandarma karakollarında sabahlara kadar işkenceye maruz tutulmuşlardır. Geçen hafta, Partimizin Tekirdağ iline bağlı Saray ilçe örgütüne, bilinmediği söylenen, aslında idarece ve emniyetçe çok iyi bilinen bazı kimseler saldırarak, parti binasını ve tabelâsını tahrip etmişlerdir. İki gün önce Erzincan'da teşkilât kurmakla görevli Partimiz Genel Yönetim Kurulu Üyesi Avukat Kemal Burkay, yine bilinmediği ve tesbit edilemediği söylenen 40 kadar kiralık zorbanın saldırılarıyla linç edilmek istenmiştir. Dün de Kastamonu İl Başkanlığınca, 23 Nisan münasebetiyle Atatürk anıtına konulan parti çelengi parçalanmış ve gece yarısı Partinin tabelâsı alınarak yokedilmiştir. Bu olayda da saldırganların kimler olduğunun bilinmediği söylenmekte ve yakalanmaları için ciddi hiçbir çaba sarfedilmemektedir.

DEVRİMCİ SANATÇILARA BASKI

Keza, son günlerde devrimci tiyatrolar ve resim sergileri basılmakta, sanatçılara tuzaklar kurularak, karakollarda baskılar yapılmaktadır. Ceyhan'da «Halk Oyunları»na kurulan tuzak, Samsun'da «Başkent Tiyatrosu» oyuncularına ve Adana'da devrimci ressam Balaban'ın sergisine yapılan saldırılar, bu tertiplerin en son örnekleridir.

Demokratik düzene ve Anayasa nizamına karşı girişilen bu tertipler,aslında Türk halkına sermayenin hâkimiyetini zorla kabul ettirme çabalarıdır.

Son iki aydan beri muntazam bir şekilde yürütülen ve hemen hepsinde faillerin bulunamadığı söylenen saldırı, baskın ve tahrip olaylarını, tesadüfî olaylar olarak mütalâa etmek, safdillik olur. Bunlar düpedüz Adalet Partisi iktidarının seçim stratejisine ilişkin tertiplerdir. Anlaşıldığına göre, büyük seçimlere kadar pervasızca ve ısrarla yürütülecek olan bu tertiplerin amacı, Türkiye İşçi Partisi'nin çalışmalarını engellemek ve her türlü devrimci harekete karşı emekçi halkımız üzerinde korkuya dayanan bir ilgisizlik yaratarak, bu terör havası içinde seçimleri bir oldu-bittiye getirmektir.

BOŞUNA GAYRET

Fakat bu çabalar boşunadır. Türkiye İşçi Partisi ve Partimizin bütün kademelerindeki üyeleri, memlekette Anayasanın hükümran olması, gerçek anlamda kanun hâkimiyetine dayanan demokratik bir düzenin kurulması yolundaki savaşlarında, hiçbir tertiple yıldırılamıyacaklardır. Sermayenin mutlak hâkimiyetini kurmak için faşist bir yönetim peşinde koşanlar, mutlaka hüsrana uğrayacaklardır. Emekçi halkımız, gün geçtikçe, yapılan bu tertiplerin içyüzünü daha iyi değerlendirmekte ve Anayasa düzenine yöneltilen iğrenç saldırılara karşı, daha bilinçli bir şekilde direnmektedir.

Elbette halktan yana, Anayasa doğrultusundaki devrimci eylemlere yöneltilen bu saldırılar, kurulan tuzaklar ve oynanan kanun dışı oyunlar karşılıksız kalmıyacak, kanun devleti anlayışını hiçe sayanlar, kanunların hükümran olduğu düzende, mutlaka müstahak oldukları cezayı göreceklerdir. Yaptıklarının yanlarına kâr kalacağını düşünen kaba kuvvet sahipleri ve onları yönetenler, kanunların ve adaletin pençesinden kurtulamıyacaklardır.

Türkiye İşçi Partisi, halkımızın demokratik hayata bağlılığının ve Anayasa düzeninin halkımızın demokratik hayata bağlılığının ve Anayasa düzeninin hükümran olması yolundaki özleminin temsilcisi olarak, bu çirkin oyunları oynıyanların maskesini düşürecek ve emekçi halkın iktidarını mutlaka kuracaktır.»

Erzincan'daki Zorbalığın Telgraflarla Hikâyesi...

SÜKAN'A TELGRAF

«Ankara, 22 Nisan 1969

Sayın Faruk Sükan
İçişleri Bakanı
ANKARA

Partimiz Genel Yönetim Kurulu üyesi, Tunceli İl Başkanı Avukat Kemal Burkay, dün parti görevlisi olarak gittiği Erzincan'da otobüsten inerken, otobüs terminalinde bekleyen, önceden hazırlıklı 40 kişilik bir grubun saldırısına uğramış ve linç edilmek istenmiştir. Ağır şekilde yaralandığını istihbar ettiğimiz arkadaşımıza saldıranların kim oldukları tesbit edilememiş ve yakalanmamışlardır. Herkesin gözü önünde güpegündüz cereyan eden bu tertipli linç olayının faillerinin bulunup yakalanamayışları, esef verici bir ilgisizlik olarak dikkat çekicidir.

Mütecavizlerin yakalanarak adalete teslim edilmeleri, zâbıtanın ve idarenin ihmal kabul etmez asli görevlerindendir. Görevini savsaklıyan ilgililerin uyarılmasını ve suçluların biran önce yakalanarak adalete teslim edilmesinin sağlanmasını önemle rica ederim.

Dr. Tarık Ziya Ekinci

T.İ.P. GENEL SEKRETERİ»

AYBAR'IN TELGRAFI

«**Sayın Kemal Burkay**
T. İ. P. İl Başkanı

ERZİNCAN

Erzincan'da uğradığınız kahpece saldırıya çok üzüldüm. Geçmiş olsun. Bu saldırıdan, Anayasa'yı ve kanunları ihmal eden Erzincan idare âmirleri ve nihayet hükûmet erkânı da sorumludur. Ergeç bütün bunların hesabı sorulacaktır. Artık alıştığımız ve her seferinde bizi daha da güçlendiren bu taşlı-sopalı saldırılarla bozuk düzeni kurtarmak mümkün değildir. Halkın sömürülmesine ve horlanmasına yol açan bugünkü bozuk düzen mutlaka değişecektir. Sevgi ve saygılarımı sunarım.

Mehmet Ali Aybar

T. İ. P. GENEL BAŞKANI»

EKİNCİ'NİN TELGRAFI

«Ankara, 22 Nisan 1969

Sayın Kemal Burkay
T.İ.P İl Başkanı
Avukat

TUNCELİ

Erzincan'da Parti görevlisi olarak bulunduğunuz bir sırada, demokrasi ve halk düşmanı, kışkırtılmış bir grubun saldırısına uğramanız, bizleri son derece üzmüştür. Emekçi halkımızı uyandırma ve örgütlendirme yolundaki başarılı çalışmalarınız, halk düşmanlarını kudurtmaktadır.

Bizlere karşı düzenlenen tertip ve saldırılar, tarih önünde iflâs eden hâkim sınıfların son çırpınışlarıdır. Anayasa çerçevesinde kendi haklarımızı ve emekçi halkımızın haklarını sonuna kadar sovunacağız. Emekçi halkımız, sizler gibi değerli yöneticilerin öncülüğünde mutlaka iktidara gelecek ve demokratik, bağımsız Türkiye sosyalizmini mutlaka kuracaktır.

Şahsım ve Partili arkadaşlarım adına geçmiş olsun der, başarılar dileğiyle saygılar sunarım.

Dr. Tarık Ziya Ekinci

T. İ.P. GENEL SEKRETERİ»

BURKAY'IN CEVABI

«**Sayın M. Ali Aybar**
T.İ.P Genel Başkanı

ANKARA

Hâkim sınıfların ve uşaklarının bütün baskılarına ve saldırılarına rağmen, Erzincan'da Partimizin örgütü kurulmuştur. Baskılar, bizi devrimci çabamızda biliyor, direnme şevkimizi kamçılıyor. Halkın ve kişinin tam özgürlüğünü sağlıyacak sosyalist toplum düzeninin kurulacağına inancımız tamdır.
Saygılarımızla.

Kemal Burkay
T.İ.P. TUNCELİ İL BAŞKANI»

ERZİNCAN'A TELGRAF

«Ankara, 25 Nisan 1969

Sayın Azmi Karaoğlu
Mimar Mühendis
T.İ.P. İl Başkanı

ERZİNCAN

Ülkemizde Anayasanın hâkim olduğu, gerçek demokratik bir düzenin kurulması amacıyla, emekçi halkın iktidarı için mücadele eden Partimizin Erzincan İl Örgütünü kurmuş olmanızı memnunlukla karşıladık.

Başta siz olmak üzere, İl Yönetim Kurulunda görev alan değerli kardeşlerimizi candan kutlar, başarılar dileğiyle saygılar sunarım.

Dr. Tarık Ziya Ekinci
T.İ.P GENEL SEKRETERİ»

Ardahan, Erzincan, Erzurum Olayları

A.P. İktidarının Anayasa çizgisi gerisine düşen tutum ve davranışları karşısında, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 1 Mayıs 1969 günü basına aşağıdaki açıklamayı yapmıştır:

«Adalet Partisi iktidarı ilk gününden beri, Anayasa karşısında samimiyetsiz bir iktidar olmuştur. Dört senelik iktidarlarının Anayasa çizgisi gerisine düşen davranışlarını birbir burada saymayı gereksiz buluyoruz.

Anayasa çizgisi gerisine düşmek, halka karşı olmak demektir. Çünkü Anayasamız halktan yanadır. Adalet Partisi iktidarı, halktan aldığı oylara dayanarak, dört yıl halka kan kusturmuştur. Sadece kredilerin dağılımındaki tutumunu ele almak bile, Adalet Partisinin fakir köylüler, işçiler, küçük esnaf ve zanaatkârlardan yana olmadığını açıkça göstermeye yeter.

Sayın Başbakan hemen her konuşmasında, «Milli iradeyi temsil ettikleri için» her yaptıklarının meşrû olduğunu ileri sürmektedir. Oysa meşruiyeti sadece çoğunluğu temsil etmek şeklinde anlamanın, aslında gayrı meşruluğun kaynağı olabileceğini hatırdan çıkarmamak gerekir. Adalet Partisi iktidarının Anayasa çizgisi gerisine düşen icraatı birikmekte ve bu birikim, AP iktidarını Anayasayı çiğneme suçuna doğru itelemektedir.

SALDIRILAR ZİNCİRİ

AP iktidara geldiğinden beri, özellikle seçim dönemlerinde, gerici ve tutucu kuruluşların, halkı uyandıran hareketleri bastırmak için taşlı-sopalı saldırıları pervasızca devam etmiştir. İdarenin ve Emniyet kuvvetlerinin, bu saldırıları müsamahalarıyla teşvik ettikleri bir vakıadır. Ardahan ve Erzincan'da cereyan eden kanlı olaylardan sonra, Erzurum Atatürk Üniversitesi'ndeki gerici saldırılar demokratik düzeni açıkça tehdit ettiği halde, AP iktidarı bu kanunsuzluklar karşısında hareketsiz kalmaya devam etmiştir. Erzurum'da bir takım zorbaların öğrencileri şehirde dolaştırmıyacak kadar cüret kazanmaları ve herkesin gözü önünde adam bıçaklamaları, acaba Sayın Başbakanca, fikir özgürlüğünün normal bir tezahürü mü sayılmaktadır? Merak ediyoruz.

AP'nin çalışan fukara halka karşı olan iktidarı, seçim sathı mailine girildiği şu günlerde, üst-üste getirdiği Anayasaya karşı kanun tasarılarıyla gerçek hüvitetini açığa vurmuştur.

UYANIK OLMALIYIZ

Şüphesiz radyo tarafsız değildir. Radyo yayınlarını dinleyenler, TRT' nin CHP'den yana olduğunu, fakat mecburen AP iktidarını da tuttuğunu farketmektedirler. Anayasaya sırt çevirerek, partiler arasında ayırım gözeten TRT, mutlaka tarafsız hale getirilmelidir. Ama hükümetin yapmak istediği değişiklik, seçimlerden önce radyoyu kendi sözcüsü durumuna getirmeyi hedef aldığında, hükümete bu fırsat verilmemelidir. Yağmurdan kaçarken doluya tutulmak istemiyoruz. Bundan dolayı, Anayasaya aykırı olan TRT tasarısının kanunlaşmasını, haklarımızı sonuna kadar kullanarak önlemeye çalışacağız.

Ancak şu da var ki, AP'nin Anayasa çizgisinin gerisine düşen tutum ve davranışları, bize CHP'nin teşkil ettiği tehlikeleri unutturmamalıdır Halkın iktidarını geciktirme bakımından, hattâ CHP, AP'den daha tehlikelidir. Çünkü CHP ile iktidar koltuğuna oturacak bürokrat sınıf, 600 yıllık yönetimin kendisine sağladığı tecrübe ve ilericilik yaftası ile, Türk halkını Amerikan emperyalizmine ve onun içimizdeki sömürücü işbirlikçilerine teslim etmede daha başarılı olma olanaklarına sahiptir.

Her zamandan daha çok uyanık olmak ve anayasal haklarımıza sahip çıkmak zorundayız. Fukara köylüler, işçiler, zanaatkârlar, küçük esnaflar ve arkasız memurlar olarak çalışan halk sınıfları, büyük seçimlerde bir kere daha oyuna gelmiyecek uyanıklık ve yüreklilği göstermelidirler.»

FAŞİST SALDIRI

T.İ.P. Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, Erzurum'daki olaylarla ilgili olarak, F.K.F. Erzurum Sekreterliğine 24 Nisan 1969 günü aşağıdaki telgrafı çekmiştir :

«Fikir Kulüpleri Federasyonu Sekreterliğine
Atatürk Üniversitesi

ERZURUM

Üniversite içinde düzenlediğiniz şiir gecesinin, idarenin ve emniyetin müsamahası altında AP militanları tarafından basılmak istenmesi ve olaylar çıkarılması, son derece hazindir.

Kanun hâkimiyetini sağlamakla görevli yetkililerin, zorbaların yanında yer alması, iktidarın demokratik Anayasa düzeninden duyduğu huzursuzluğu ortaya koymaktadır.

Anayasayı ilga ederek sermaye diktatörlüğünü kurmak isteyen faşist yönetim özlemcilerinin tertiplerine ve saldırılarına azimle karşı koyacağız ve haklarımızı sonuna kadar savunacağız.

Bize intikal eden haklı şikâyetleriniz üzerinde duruyoruz.

Hepinize geçmiş olsun der, Anayasa hâkimiyetini sağlamak için yürüttüğünüz mücadelenin başarılı olması dileğiyle, saygılar sunarım.

Dr. Tarık Ziya Ekinci
GENEL SEKRETER»

Değirmenözü'nde Dövülen Köylüler Konuşuyor...

Kütahya'nın Değirmenözü Köyünde filiz vermeye başlayan sosyalist bilinç, A.P. iktidarının himayesindeki zorbalar tarafından, insanlık dışı baskı metodlarıyla söndürülmek istenmektedir. Kendi sınıflarının partisine sahip çıkan sosyalist köylülere Değirmenozü'nde aylardan beri reva görülen haksızlıkları, işkenceleri, bu sayımızda köylülerin kendi ağızlarından ürpererek okuyacaksınız.

Partimiz, başından beri Değirmenözü olayları ile yakından ilgilenmiş, ilk defa Tekirdağ Milletvekilimiz Kemal Nebioğlu 18 Aralık 1968 tarihinde İçişleri Bakanına yönelttiği yazılı soru önergesiyle konuyu Meclise aksettirmiştir. Daha sonra Genel Sekreterimiz Dr. Tarık Ziya Ekinci, Başbakanlık Bütçesini eleştirirken konuyu yeniden ele almış ve köylülere yapılan baskıları Meclis kürsüsünden dile getirmiştir. İnsanlık dışı işkencelerin devam etmesi üzerine de Merkez Yürütme Kurulumuz, iki arkadaşımızı Değirmenözü olaylarını yerinde incelemeleri için Kütahya'ya göndermiştir. Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve Hukuk Bürosu Sekreteri Av. Rauf Çapan ile Konya Milletvekilimiz Av. Yunus Koçak, 30 Mart 1969 günü Değirmenözü'nde köylülerle konuşmuş, jandarma zulmüne uğrayan köylülerin ifadelerini bir zabıtla tevsik ederek Genel Merkeze sunmuşlardır. Rauf Çapan ayrıca bir basın toplantısı düzenliyerek olayların içyüzünü açıklamıştır.

Değirmenözü'nde bütün bunlar olurken, İçişleri Bakanı Faruk Sükan, Kemal Nebioğlu'nun yazılı soru önergesine verdiği karşılıkta olayları inkâr ediyor, Kütahya Valisi İhsan Aras da Bakanın emriyle gazetelere gönderdiği tekziplerde, «Değirmenözü'nde kimse dövülmemiştir» diyebiliyordu. Bakan ve Vali böyle diyedursun, bakalım köylüler ne diyorlar? İşte onların ağzından Değirmenözü olayları :

ALİ EKBER KARAKOÇ (Hüseyin oğlu, 335 doğumlu, Değirmenözü Köyünde Kahveci) :

«Ben köy içinde kahve işletirim. Nahiyeden aldığım 14 - 3098 hesap numaralı vergi karnesi ile vergisini öderim. Bundan iki sene önce köyümüz halkından Eyüp Demir ve Mevlût Karakaya bana müracaatla, «Kahveyi bir saatliğine bize verin, köy halkına bazı şeyler söyliyeceğiz, bir açık oturum yapacağız» dediler. Kendileri Azot Fabrikasında işçi idiler. Kabul ettim. Köy halkı toplandı, bunlar işçinin, köylünün haklarından bahsettiler. Partilerden söz ettiler. Köylüler de söz aldılar ve tartışmalı bir toplantı oldu. Birkaç gün sonra köyümüz Karakol Kumandanı Uzatmalı Çavuş Ahmet Çelenk beni çağırarak «Kahveyi kapatacaksın, devlet hakkında konuşmuşlar» dedi. Bir hafta, günde dört sefer jandarma ile beni karakola çağırarak baskı, eziyet ve tehdit etti. Ben de mecburen kahvemi kapattım. Bir ara Jandarma Birlik Kumandanı Teğmen gelmişti. Durumu anlattık. Köylü de söyledi. Kahvenin açılmasını istedik. «Bunu Ahmet Çavuş bilir» dedi, açtırmadı. Diğer kahvenin açık kalmasına müsaade ediyorlardı. Çavuş bununla kalmadı. Benim cami avlusuna hayır için yaptırdığım dibekin yıkılması için emir verdi. Sebep göstermedi. «O halde iki çeşme yaptırdım, onları da yıktır» dedim. Jandarmaya emir verdi «Şunu götürün, başında durun, yıktırın» dedi. Ben de «burayı işgâl eden düşman, senin yaptığını yaptırmadı» diye sızlandım. F.K.F.'li talebeler gelmişti, köy muhtarını çağırdılar. Onlar mani oldu. Bu kurban bayramına kadar kapalı kaldı kahvem. Kazancıma mani oldu. Halen kapalı idi. Köy halkı sizin geleceğinizi duyduğu için bu akşamlık açtık. Benim aylık kazancım 500 lira idi. 2,5 sene bundan mahrum kaldım ve halen de kapalı, siz gidince sabah yine kapatacaklar.»

EYÜP DEMİR (Değirmenözü Köyünden, Ahmet oğlu, 1936 doğumlu) : «Kahve sahibi Ali Ekber'in anlattıkları doğrudur. Kahvesinde bir açık oturum yaptık. Köy sorunlarından karşılıklı konuştuk. Çok faydalı oldu. Ben Kütahya Azot Sanayiinde işçi idim. Bundan 7 - 8 ay evvel köyden ve karakol kumandanından fabrikaya ihbar yapılmış, benim savunmamı almadan tahkikat yapmışlar ve beni işten attılar. Köye kayınbabamın yanına geldim. O gece karakol kumandanı, köy muhtarı ve iki âza toplanıp beni köye almamaya karar vermişler. Hattâ kayınbabam «mani olamazsınız» deyince, kendisini dövmüşler. Ben geldiğimde arkadaşlarım haber verdi. Birkaç gün mahallede kaldım. Sonra arkadaşların muhafazasında kayınbabamın mahallesine gittim. Oradan Ankara'ya gidip Parti merkezine durumu bildirdim.»

→

MEVLÛT KARAKAYA (Ali oğlu, aynı mahalle halkından) : «Eyüp Demir ve Ali Ekber'in anlattıkları aynen doğrudur. Karakol kumandanı Ahmet Çavuş, köyümüzden Mehmet Ali Aslan'ın evinin üst katını 25 liraya kiralamış, ayda 20 lira vermiş, alt kat boşalınca orayı da işgal etmek istemiş. Ben sahibinden burayı kiralayıp köy kitaplığı açmak istedim. Bunu duyan Çavuş, birgün beni karakola çağırdı, «sen Eyüp Demir ile görüşmiyeceksin, hem burada kitaplık açamazsın» dedi. Ben de «Anayasa var, bu benim hakkım» dedim. Araya girdiler. O gün kapandı. Başka bir gün Çavuşun ailesi bana rastladı. «Sen bizim evin altına Kitaplık açacakmışsın, açtırmıyacağız» dedi. Ben de «Anayasa var, kanunlar var, bu benim hakkım» dediğimde, taşla üzerime yürüyerek **«Senin de, Anayasanın da, kanunların da ağzına sıçarım, tahratsız kızılbaş»** diye hakaret etti. Ben evime gittim. Şahitler «şikâyet et» dedilerse de, kadın olduğu için ve kocasından çekinip korktuğum için şikâyete gidemedim. Sonra bu binadan vazgeçip kendi evimizin alt katında kitaplığı açtım. Babamı çavuş tehdit etmiş. Onun arzusu üzerine eve kaldırdım kitapları. Birgün Kütahya'dan bir yazıcı jandarma eri geldi. Çavuşla evime gelip arama yaptılar. Kitapları aldılar. Duvardaki **Vedat Demircioğlu**'nun, **Aybar**'ın resimlerini yırtarak aşağı indirdi. Anayasadan bazı maddeleri yazıp duvara asmıştık, onu da yırttı. Ben itiraz ettim, **«bari Atatürk'ün resmini de indir»** dedim. O sırada yazıcı, çavuşu dışarı çağırdı. İçeri girince resimleri bıraktılar, kitapları alıp beni karakola götürdüler. Daha içeri girer girmez çavuş beni **«Anasını avradını...»** diye dövmeye başladı. Halen kulağım ağrıyor. 3 günlük rapor aldım. Yeniden muayene olacağım. Bana bir zabıt verdiler kitaplar hakkında. Daha evvel kitaplık için beni şikâyet ettikleri için, Kütahya Savcısı beni çağırdı. **«Senin işin yok mu, git çiftini sür, kitap senin neyine?»** dedi. Çavuş döğdüğü sırada, **«senin hakkında kırmızı kalem var, sen İşçi Partili imişsin»** diye beni tehdit etti.

ALİ OSMAN KARAKAYA (Hüseyin oğlu, 1932 doğumlu): «Karakol Kumandanı tabanca kaçakçılığı yaptı. Ben gözümle gördüm. Daha evvel **Mevlût Karakaya** Çavuşu bu suçundan şikâyet etmişti. Ben, **Sami Dere**, **Şaban Karakaya** gözümüzle gördüğümüz kaçakçılığa şahitlik ettik. Bu şahitliği yaptık diye Çavuş'un ahbabı olan İstasyon Hareket Memuru **Salih Özoğul, Mehmet Ali Dere**'nin oğlu 70 yaşındaki **İbrahim Dere'yi**, 3 gün işinden kalacak derecede dövmüştür. Ve bunu kapatmak için Çavuşla birlikte beni ve arkadaşlarımı «istasyonu bastı» diye şikâyet ettiler. Bizi defaatle Kütahya'ya götürmek suretiyle mutazarrır ettiler. Çok geçmeden, Çavuşun teşvikiyle Muhtar; ben ve arkadaşlarım hakkında bir şikâyet dilekçesi vererek, güya «Biz kızılbaşız, aramıza kimseyi almayız, biz İşçi Partiliyiz» demişsiz ve bizim para topladığımız, Kitaplık kurduğumuzu, gençleri okutmak suretiyle ayarttığımızı şikâyet etmişler. Bunun için de iki defa Vilâyete gittik. Hepsinde serbest bırakıldık. Bu bizim şikâyetten 3 ay evvel Karakol Kumandanı şikâyet edildiği halde onun tahkikatı ne oldu bilmiyoruz. Biz ortada sürünüyoruz. Kanuni haklarımızı kullanamıyoruz.»

Birgün, öbür kahvenin sahibi **Bekir Özacar**, köyümüzden **Mehmet Akkoç'a** bıçak, tabanca çekti. Şikâyet edildi. Çavuş geldi. **Bekir Özacar**'ın tabanca ve bıçağını gördüğü halde, «Savcılıktan emir olmazsa alamam» dedi. Kahveci, Çavuşa hitaben, «Bırak şunları, Allah ya onlara verir, ya bana, işte bıçak, işte tabanca» dedi. Oradan ayrıldık. Gece bir tabanca atıldı. Çavuş, köyümüzden **Seyit Ahmet Akkoç**'u çevirmiş «Ya sen attın, veya atanı bul» diye tehdit ediyordu. O da «Sen elindeki tabancayı almadın, gece attılar. Tabancayı benden soruyon» dedi. Bunun üzerine biz sekiz kişiyi karakola götürdü. Bize, «Ben buranın asayiş memuruyum. Her zaman selâm vermeye mecbursunuz, istersem bir telefon edip, merkezden 20 jandarma getiririm, cebinize esrar, eroin kor, sizi mahvederim» dedi. Sekiz kişi, biri 70 yaşında olan **İbrahim Dere, Ali Ekber Karakoç, Mehmet Akkoç, Mehmet Ali Dere, Mehmet Işık, Mestan Duman, Ben, Ali Karakaya, Ali Kara** idiler. Köy halkı böyle baskı ve tehdit altındadır. Ertesi gün silâh kaçakçısı **Mustafa Karaaslan'ın** hanımı «Çavuş bizden yana, sizin......» dedi. Bunun üzerine şikâyetimiz Meclise aksediyor. Merkezden gelen Teğmen İsmet köye gelerek, yanında üç-dört jandarma ile karakolda **Seyit Ahmet Akkoç**'un ifadesini istediği gibi yazıp zorla imza ettiriyor. Oradan köy odasına gelerek bize «Siz Ahmet Çavuşla iyi geçineceksiniz, aksi halde sizi köy köy dağıtırım» dedi ve o olayı kapattırdı. **Ali Karakaya** «Bura benim, benim odam, kapatamazsınız» deyince, «alın bunu karakola» deyip nezarete aldırdı. **Mestan Duman** «Teğmen'im, evleri kapat da kurtulalım» dedi. Onu da karakola aldırdı».

MESTAN DUMAN (Mehmet oğlu, 1940 doğumlu:)

«Arkadaşların anlattığı gibi, Teğmen İsmet odaya geldiğinde, «Kapatın» deyince, ben de «evleri de kapat bari» demiştim. Beni karakolda dövdü. «Sen niçin karşımda konuşuyorsun» diye altı tokat vurdu. Bundan birkaç gün sonra, ben odada kendi çocuğuma eve gitmesini sert bir şekilde söylerken, jandarma içeri girdi. «Ne gürültü ediyorsun itoğlu it» diye hakaret etti. Karakola götürmek istediyse de komşular mani oldular.»

Değirmenözü Köyünde Jandarma Zulmü!

Kütahya'nın Değirmenözü köyünde meydana gelen üzücü olayları yerinde incelemekle görevlendirilen Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Av. Rauf Çapan ile Konya Milletvekili Av. Yunus Koçak, incelemelerinin sonucunu bir raporla Genel Merkeze bildirmişlerdir. Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve Hukuk Bürosu Sekreteri Av. Rauf Çapan, olaylarla ilgili olarak, 13 Nisan 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«Kütahya'nın Değirmenözü köyünde, sosyalist köylülere karşı jandarmalar eliyle, insanlık dışı bir zulüm ve işkence makinesi işletilmektedir. Aylardan beri yürütülmekte olan korkunç baskılar, artık dayanılmaz bir durum almıştır. Anayasanın pervasızca çiğnendiği, temel hak ve özgürlüklerin ayaklar altına alındığı Değirmenözü'nde, Türkiye İşçi Partisi'ne sahip çıkan yurttaşlarımız gece-gündüz tehdit edilmekte, karakollarda dövülmekte, binbir çeşit ezgi ve baskı altında tutulmaktadırlar. Bizimle konuşan yaşlı bir köylü, Değirmenözü'ndeki terörün vahametini belirtmek için şöyle demiştir: **«Bu köy, Yunan işgali görmüştür. Ama bugün bize yapılan zulmü onlardan görmedik!»**

Adı silâh kaçakçılığına karışmış Ahmet Çelenk adındaki Karakol Komutanı Uzatmalı Çavuş'un köylüye reva gördüğü bu haksızlıklar, müteaddit defalar ilgili makamlara aksettirilmişse de, sorumlular hakkında herhangi bir kovuşturma açılmamıştır.

Değirmenözü halkından Eyüp Demir, sendikal faaliyetlerde bulunduğu, işçi haklarını savunduğu ve köylüleri bilinçlendirip Kütahya'da Türkiye İşçi Partisi'nin kurulması hazırlıklarına giriştiği için, 9 yıldan beri çalışmakta olduğu Kütahya Azot Sanayii tesislerindeki işinden sorgusuz - sualsiz atılmıştır. Köyüne dönen Eyüp Demir, köy kahvesinde zaman zaman açık oturumlar düzenliyerek ülkemizin sorunlarını anlatmış, bu oturumlara köylüler de katılarak, kendi dertlerini dile getirmişlerdir. Köydeki bu kıpırdanıştan tedirgin olan Karakol Komutanı Ahmet Çelenk, kendisi hakkında daha önce yapılmış bir silâh kaçakçılığı ihbarını da bahane ederek Kahveyi kapatmış ve vergi karnesi bulunan kahve sahibinin ticaretine engel olmuştur. Ayrıca köy halkını devamlı baskı ve tehdit altında tuttuğu gibi, köydeki Kitaplığı kapatmış, yeni Kitaplık açılmasını da yasaklamıştır. Bununla da yetinmiyen Karakol Komutanı, Eyüp Demir'in evindeki özel kitaplığında ne kadar kitap, broşür, parti ve dernek tüzüğü gibi yayınlar varsa, hepsini zaptetmiş, duvarlarda asılı duran Genel Başkanımız **Mehmet Ali Aybar** ve Devrim Şehidimiz **Vedat Demircioğlu**'nun resimlerini yırtmış ve mahalle halkına hitaben **«Siz toplanıp devlet işlerini görüşmiyeceksiniz, kitap okumıyacaksınız, hele İşçi Partisi'nin lâfını hiç etmiyeceksiniz. Aksi halde hepinizi dağıtırım»** şeklinde konuşmuştur. Hattâ mahallenin sosyalist halkına tabanca çeken bir Adalet Partili kendisine şikâyet edildiğinde, **«Savcıdan karar olmadan tabancasını alamam»** demiş ve bu AP. li tabancasını göstererek **«İşte tabancam Başefendi, sen aramızdan çekil, şunları temizliyeyim»** dediği halde, en küçük bir müdahalede bulunmamıştır. O gece sokaktan silâh sesleri gelmesi üzerine, gündüz kendisine şikâyette bulunan sosyalistleri karakola çekerek feci şekilde dövmüş ve **«Bu silâhı ya siz attınız, ya da atanı biliyorsunuz, derhal bulacaksınız»** diyerek, işkence etmiştir.

Değirmenözü'ndeki olaylar, Konya Milletvekili Yunus Koçak arkadaşımla birlikte yerinde incelenerek, tutanakla tesbit edilmiştir. Durum ayrıca tarafımızdan Kütahya Valisi ile İl Jandarma Komutanına anlatılmıştır. Görevini kötüye kullanan Karakol Komutanının görevinden alınacağı ilgililerce bildirilmişse de, saldırgan Çavuşun görevinden alınmak şöyle dursun, Ankara'ya dönüşümüzden sonra, köydeki baskıyı ve şiddeti daha da arttırdığı öğrenilmiştir.

Daha önce Partimiz Milletvekilleri tarafından Millet Meclisine götürülmüş olan bu zorbalıkların sürüp gitmesi de göstermektedir ki, Değirmenözü'nde olup bitenler, yalnızca Karakol Komutanının marifetlerinden ibaret değildir ve AP. iktidarı, Partimizin Kütahya'da gelişmesini önlemek ve uyanan emekçi halkımızı sindirmek için bu ilkel yollardan medet ummaktadır.

Ama bütün bu çabalar boşunadır. Partimizin bayrağını en ücra köylerde dalgalandıran cesur ve bilinçli emekçilerin sayısı, her geçen gün artmaktadır. Baskılar, ezgiler, tertipler, tuzaklar bu inançlı ve yürekli emekçi kardeşlerimizi yıldırmıyacaktır. Tersine, Kütahya'da olduğu gibi, emekçi halkımızın daha da artan bir hızla sınıf bilincine ulaşmalarına ve kendi siyasal örgütleri etrafında toplanmalarına yarıyacaktır.

Kütahya'daki sosyalist kardeşlerimizi, yürekli mücadelelerinde yalnız bırakmıyacağız.»

... Ve İçişleri Bakanı Sükan'ın Cevabı!

T. C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
ÖZEL KALEM MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : 11 - 13/732 17.2.1969

Millet Meclisi Başkanlığına,

İlgi : 18.12.1968 tarihli ve Genel Sekreterlik Kanunlar Müdürlüğü 7/987 - 8195/49757 sayılı yazı.

Kütahya Merkez İlçesine bağlı Değirmenözü Köyü sâkinlerinden, Türkiye İşçi Partisi'ni kurmak isteyen bazı kimselere o yer Karakol Komutanının baskı yaptığına dair Tekirdağ Milletvekili Kemal Nebioğlu tarafından verilen yazılı soru önergesi incelendi:

Bilindiği üzere 648 sayılı «Siyasî Partiler Kanunu»nun 17. Maddesi, siyasî partilerin bucaklarda, köy ve mahalle muhtarlık bölgelerinde herhangi bir ad altında teşkilât kurmalarına imkân vermemektedir. Bu bakımdan, Kütahya Merkez ilçesine bağlı Değirmenözü Köyünde **Mevlût Karakaya** ile **Seyit Ahmet Akkoç**'un Türkiye İşçi Partisi kurmalarına bu yer Karakol Komutanı Uzman Jandarma Çavuş Ahmet Çelenk'in mümanaat ettiğine dair bir iddianın mevzuat muvacehesinde yeri olamıyacağına, başka bir deyimle, bir görevlinin eğer varit ise, bu şekilde bir hareketinin gayet tabiî karşılanması gerekeceğine şüphe yoktur.

Mahallen ve ciddî bir şekilde yapılan incelemeler göstermiştir ki, Karakol Komutanı tarafından adı geçen bu şahıslara karşı kanuna aykırı en ufak bir davranışta bulunulmamıştır. Baskı veya birtakım kötü muameleler yapıldığı hakkındaki iddialar tamamen hilâfı hakikattir. Kanuna aykırı bazı fiil ve hareketlere tam bir görev anlayışı içerisinde imkân vermiyen Karakol Komutanının bu yerden başka bir mahalle nakledilmesi gayesine matuf olarak adı geçenlerin bu kabil bir müracaatta bulundukları anlaşılmaktadır. Nitekim resmî mercilere bu konuda intikal etmiş bir hususun olmaması da bunun bir delilidir.

Bu durum muvacehesinde, mevcut olmıyan bir olaya karşı Bakanlıkça yapılması düşünülecek bir hareketin söz konusu edilemiyeceği bedihidir. Keza mümasili olayların sık sık cereyan ettiği hakkındaki görüşe, ortada bir alâmet bulunmadığı için, iştirak mümkün görülmemekle beraber, kanunların uygulanmasında zabıtanın tam bir tarafsızlık içerisinde kaldığını ve Bakanlığın murakabe görevlerini en iyi bir şekilde yaptığını belirtmekte bilhassa faide vardır. Anayasadan doğma hakların kullanılmasına herhangi bir müdahale asla varit değildir.

Arzederim.

Dr. Faruk SÜKAN

İçişleri Bakanı

(İmza)

DÜRÜST SEÇİM, EŞİT İMKÂNLARLA YAPILIR

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 5 Nisan 1969 günü verdiği demeçte, siyasî partilerin seçimlere eşit malî imkânlarla girmesi gerektiğini belirtmiş ve özetle şunları söylemiştir :

«Seçimlerin dürüst yapılması için, seçim kanunlarının partilere eşit imkân sağlaması şarttır. Gene seçim sonuçlarının vatandaşın iradesini tastamam yansıtması için de, seçim kanunlarının, her partinin aldığı oy oranıyla, çıkaracağı milletvekili sayısının oranı arasında tam bir denge bulunmasını sağlaması da şarttır. Bizde, Adalet Partisi iktidarının çıkardığı seçim kanunlarıyla, seçimlerin doğruluğunu sağlayıcı bu şartlar altüst edilmiştir.

ZENGİN PARTİLERİ

Şimdi Adalet Partisi iktidarı, Anayasayı açıkça çiğneyerek, yeni bir seçim haksızlığına girişmiş bulunuyor. Bilindiği gibi Türkiye İşçi Partisi'nin açtığı dâva üzerine, Anayasa Mahkemesi, kimi partilere devlet hazinesinden yardım yapılırken, kimi partilere de hiç yardım yapılmamasını Anayasaya aykırı bulmuş ve buna ilişkin kanun maddesini iptal etmiştir. İptal kararı çıkalı bir hayli zaman geçtiği halde, Adalet Partisi iktidarı, Anayasa Mahkemesinin bu kararına uymamıştır. Şimdi durum şu: Zengin partiler var bir yanda. Adalet Partisi gibi, Cumhuriyet Halk Partisi gibi. Adalet Partisi'nin ve Cumhuriyet Halk Partisi'nin her seçimde milyonlarca lira harcadığı bilinmektedir. Bu iki parti, zenginlerin partisidir ve zengin partilerdir. Nitekim Cumhuriyet Halk Partisi'nin İş Bankasında 35 milyon liralık hisse senetleri bulunduğu açıklanmıştır. Bundan başka bu iki parti, aday adaylarından fert başına 2.500 ilâ 5.000 lira almakta, üstelik zengin taraftarlarından da büyük meblâğlara varan bağışlar toplamaktadır.

T.İ.P.'İN SEÇİM GİDERLERİ

Türkiye İşçi Partisi'nin ise seçim masraflarını karşılamak için, üyelerinin aidatlarından, bağışlarından ve büyük çoğunluğu fukara halkımız olan taraftarlarının yapacağı mütevazi yardımlardan başka hiçbir geliri yoktur. Bu paraların toplamı da, Adalet Partisi'nin ve Cumhuriyet Halk Partisi'nin seçime ayırdıkları milyonlarca lira karşısında gülünç meblâğları aşmamaktadır. Türkiye İşçi Partisi, bundan önceki seçimlerde 100 bin lira civarında bir para harcamıştır. Bir yanda milyonlar, öbür yanda azamî 100 bin... Bu şartlar altında Türkiye İşçi Partisi'yle öteki partilerin eşit imkânlarla seçimlere girmediği ortadadır. Bu, tıpkı 100 metre koşuda rakîplerin bir kısmının yarışa 80. metreden başlaması, bir kısmının da 100 metreyi tam olarak koşması gibi, garip bir durum yaratmaktadır. Bu şartlar altında seçim sonuçlarının dürüst olmadığı, vatandaşlarımızın isteklerini, iradelerini yansıtmadığı aşikârdır. Öteki küçük partilerin de durumlarının Türkiye İşçi Partisi'nden daha iyi olmadığı muhakkaktır. Dürüst seçim, herşeyden önce partilerin, Anayasanın emrettiği gibi, seçmenin önüne eşit imkânlarla çıkmasıyla sağlanır. Bu da, partilerin seçimlere ayıracakları paraların eşit olmasına bağlıdır. Yüksek Seçim Kurulu, partilerin seçim masraflarını denetlemelidir.

Ama, imkânsızlıklar ne olursa olsun, Türkiye İşçi Partisi, emekçi halkımızın haklarını savunmaktan şimdiye kadar nasıl geri kalmadıysa, önümüzdeki seçimlerde de geri kalmıyacak ve imkânsızlıkları imkân haline getirmesini bilecektir.»

KUAS'IN EGE GEZİSİ:

«A.P. iflâsın eşiğindedir»

Ege Bölgesinde geziye çıkan Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas, 8 Nisan'da Banaz ilçe kongresinde de hazır bulunarak bir konuşma yapmış ve özetle şunları söylemiştir:

«Emekçi halkımıza çok şeyler vaderek iktidara gelen AP, 4 yıllık icraatı sırasında vaadlerinden hiçbirini tutmamıştır. Toprak ağalarının ve patronların denetimindeki bir iktidar, elbetteki toprak isteyen, kredi isteyen köylülerin; âdil ücret isteyen işçilerin ve iş isteyen işsizlerin sesine kulak asmıyacaktır. Ama köprülerin altından çok sular geçmiştir. Köylüler, işçiler Anayasamızın kendilerine tanıdığı hakları artık bizzat hayata geçirme mücadelesine başlamışlardır.

Hükûmet acz içindedir ve Türk toplumundaki bu büyük gelişimi değerlendirme yeteneğinden yoksundur. Anayasa haklarının kullanılması, faşist kanunlarla önlenmek istenmektedir. Ama bu çabalar boşunadır. Tarihi tersine çevirmek, Demirel iktidarının elinde değildir. Uyanan işçiler, köylüler, kendilerini kurtaracak tek yolun, artık sosyalist bir düzeni kendi elleriyle kurmak olduğunu kavramaya başlamışlardır. Türkiye İşçi Partisi etrafında toplanan bütün emekçi sınıf ve tabakalar, tam bağımsız, demokratik, sosyalist Türkiye'yi mutlaka kuracak ve özel sektörcü AP iktidarının halkımız aleyhine işleyen tasarruflarına son verecektir.»

Rıza Kuas, konuşmasında ayrıca çeşitli işçi sorunlarına da değinmiş, ağırlaşan geçim şartlarına rağmen, Türkiye'de 1963 yılından bu yana asgari ücretlerin tesbit edilmediğini, İzmir bölgesinde yetişkin işçilerin hâlâ 9.50 TL. ücret aldığını söylemiş ve İşçi Sigortaları Kurumunun durumunu eleştirerek sözlerini şöyle tamamlamıştır:

«İşçilerin parasiyle kurulan İşçi Sigortaları Kurumunun patronlara ayırdığı fon 50 milyon lira iken, bu meblâğ şimdi 10 kat arttırılarak 500 milyon liraya çıkarılmıştır. İşçi parasının patronlara aktarılması, işçi için hayatî bir önem taşıyan İşsizlik Sigortasının kurulmasını önlemektedir. Oysa bugün bütün demokratik ülkelerde işsizlik sigortaları yürürlüktedir. İşçiler, kendi yarattıklarından başkalarının yararlandığı bu kapkaççı kapitalist düzene artık son vermelidirler, son vereceklerdir.»

HORTUNA KÖYÜNDE

Ege Bölgesindeki gezisine devam eden Rıza Kuas, 9 Nisan 1969 günü İzmir'in Torbalı ilçesine bağlı Hortuna köyüne giderek köylülerle görüşmüştür. Kuas, Hortuna köyünde şu konuşmayı yapmıştır:

«Halkımızın ekonomik bunalımları, her geçen gün biraz daha artmaktadır. Toprak reformu, Personel Kanunu, hayat pahalılığı, işçi ve öğrenci istekleri gibi temel sorunlara çözüm getirmekten âciz bulunan ve sadece varlıklı sınıfın menfaatini savunan Adalet Partisi iktidarı bocalama içindedir.

A.P. iktidarı, bir taraftan çıkarmayı tasarladığı Anayasa'ya aykırı kanunların ardına sığınmayı düşünürken, öte yandan, gerçekleşmeyecek sözlerle, seçim öncesinde, halkımızın hak arama mücadelesini geciktirebileceğini hesaplamaktadır.

Maliye Bakanı, dünkü demecinde, **«Piyasada ucuzluk var... Plân gerçekleşiyor... Sanayi yatırımları, öngörülen hedeflere varmaktadır..»** gibi, hakikate uymayan sözler sarfetmiştir.

Artık vatandaş çok iyi bilmektedir ki, ikiyüz yıldan beri Türkiye'de ucuzlayan tek şey vardır. O da, çıkarcı politikacıların itibarlarıdır. Hayat pahalılığı baş döndürücü bir hızla artmaktadır. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi tarafından asgarî ücretlere esas olmak üzere hazırlanan rapora göre, bir işçi ailesinin, yaşayabilmek için yalnız zorunlu gıda maddelerine günde 25.00 TL. ödemesi gerekmektedir. Bu rakama konut, eğitim, sağlık, elbise ve araç giderleri de eklenirse, Hükûmet sözcüsünün konuşmalarının tamamen hayal mahsulü olduğu kolayca anlaşılır.

Çalışma Bakanı ise, halen 1,5 milyon sigortalı işçiye karşılık, 800.000 civarında işçinin sigortasız olarak çalıştırıldığını söylemektedir. Bu açık itirafıyla Çalışma Bakanı, kendine düşen görevi yerine getirmediğini ortaya koymaktadır. Neden 800.000 işçi en basit sosyal güvenlik tedbirlerinden yoksun olarak çalıştırılmakta ve bu kanunsuz duruma bir son verilememektedir? Sosyal Sigortalar, sadece işçinin parası ile kurulmuş olup, onun her alandaki sosyal güvenliğini korumak ve geliştirmekle yükümlüdür. Bu görev, eksiksiz yerine getirilmeli, 800.000 yurtdaşımız da, uygulamada sigorta haklarından yoksun bırakılmamalıdır.

Sosyal Sigortaların bir amacı da, üyelerine mesken kredileri sağlamaktır. Sigorta, bu krediyi verir görülmekte, fakat gerçekte, 1500-2000 liradan az ücret alanlar, bu imkândan asla yararlanamamaktadırlar. Çünkü mesken kredileri o şekilde düzenlenmiştir ki, bu seviyeden daha az ücret alan bir işçi, ağırlaşan geçim sıkıntısı içinde borç taksitlerini ödeyememekte ve sözde sahibi olduğu konutun, haraç-mezat satılması tehlikesi ile karşı karşıya kalmaktadır.

İşsizlik sigortası ise, tamamen unutturulmak istenmektedir. İşçiler aleyhine gelişen bu şartlar, işverenlere daha fazla kredi sağlayabilmek hevesinden doğmaktadır. Yoksul işçilerden, başlarını sokacak bir meskene sahibolmaları için gereken cüz'î yardımlar esirgenirken,

her yıl işverenlere milyonlarca lira kredi dağıtılmaktadır. Sosyal Sigortalar Kurumu, bu haliyle, kapkaççı sermayedarların elinde kalmış ve hâkim sınıflara hizmet eden bir teşkilât durumuna düşürülmüştür. Bu uygulamalara da bir son verilmelidir. Sosyal Sigortalar Kurumu, yalnızca işçi hastalandığı zaman yardım eden bir Kızılay gibi düşünülmemeli, bu anlayışa karşı çıkılmalıdır. Sosyal Sigortalar Kurumu, çalışan halkımızın, her yönüyle sosyal güvenliğinin teminatı durumuna getirilmelidir. Anayasa'mızın ikinci maddesinde tanımlanan Sosyal Devlet'in başlıca ödevlerinden biri de budur.

Bugün Türkiye'nin sosyal durumu büyük bir çöküntü içindedir. Bu çöküntü, aslında devrimci bir birikimin olgunlaşmasından başka birşey değildir. İktidar mensupları bilmelidirler ki; baskı kanunları ile açlıktan kıvranan boş miğdeleri doyuramazlar. T.R.T.'nin özerkliğini kaldırmakla, topraksız köylünün direnişini önleyemezler. Polis baskısıyla üniversite gençliğinin ve halkımızın ulusal bağımsızlık mücadelesini engelleyemezler. Ve en önemlisi, seçim kanunları üzerinde yapmayı düşündükleri değişikliklerle Adalet Partisi'nin adaletsiz iktidarını sürdüremezler.

Adalet Partisi iktidarının ve onun temsil ettiği Amerikan emperyalizminin desteğindeki işbirlikçi, soyguncu ve vurguncu sınıfların politikası iflâsın eşiğindedir. İnsanın insan tarafından sömürülmediği, gerçekten yaşanmaya değer, tam bağımsız, bütün yabancı üstlerden arınmış Türkiye'yi emekçi halkımız gerçekleştirecektir. Türk sosyalistleri ve ikinci kurtuluş hareketimizin öncüsü Türkiye İşçi Partisi, bu tarihi ödevini halkımızla el-ele yerine getirmenin sorumluluğunu müdriktir. Amerikan emperyalistleri ile onların çıkarcı iş birlikçileri ve yerli vurguncu ortakları ne yaparlarsa yapsınlar, yalanlarına, iftiralarına nekadar devam ederlerse etsinler; Türkiye'de emekçi fukara halkımızın iktidara gelmesine ve de tam bağımsız sosyalist Türkiye'nin kurulmasına engel olamıyacaklardır.»

« EGE'DE İŞÇİ VE KÖYLÜ PERİŞAN DURUMDA »

Bir haftadan beri İzmir İli çevresinde Torbalı, Bornova, Çamdibi, Mersinli ilçeleri ile Atalan, Mermerci köyleri ve Nuralp Plâstik, Akgermen fabrikalarını gezerek buralardaki köylülerin ve fabrika işçilerinin dert ve dileklerini dinleyen Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza KUAS, 13 Nisan 1969 günü İstanbul'da basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«Temas ettiğim bütün köylülerin durumu içler acısıdır. Tütün ekicisi fukara köylülerin emeğinin değerlendirilmesi bir yana, yaptıkları masrafın yarısı dahi karşılanmamaktadır. Tütünden başka geçim kaynağı olmayan köylü aileleri, senenin 12 ayını geceli gündüzlü ve yediden yetmişe kadar çalışmak suretiyle kilosunu asgari 8-9 liraya mal ettikleri tütünlerini ortalama 6-7 liraya satabilmektedirler. Mâmul sigara ise yine kendilerine 50-60 liraya satılmaktadır.

KÖYLÜNÜN PERİŞAN DURUMU

Tütün ekicileri fukara köylülerin % 95'i Bankalara, Kooperatiflere, Manifaturacı ve bakkallara borçlu olduğu için, ellerine geçecek paraya bu alacaklılar tarafından haciz konulmuştur. İzmir ve Akhisar bölgesindeki tütün ekicileri ne yapacaklarını şaşırmış bulunmakta ve bir mâtem havası içindedirler. Bu durum, İzmir bölgesinde de, bütün bölgelerde olduğu gibi yıllar- yılı devam edegelmekte ve yıldan yıla daha vahim bir hal almaktadır.

Toprak ağasından, tüccardan ve de tefeciden yana olan AP iktidarının sosyal ve ekonomik politikası, fukara köylümüzü bu duruma düşürmüştür. Bu kapkaç ve soygun düzeni devam ettikçe, fukara köylünün ürünlerinin ve de emeğinin değerlendirilmesi mümkün değildir. Gelmiş geçmiş bütün iktidarlar, Türk köylüsünü her yıl sonsuz vaadlerle avutmuşlar, fakat iktidara geldikten sonra köylüye sırtlarını dönerek toprak ağaları ve patronların çıkarlarını savunmuşlar, kredileri tüccarlara vermişler ve köylüyü kendi kaderine terketmişlerdir.

Türk köylüsü, uzun yıllardan beri oynanan bu oyunları artık anlamaya ve de görmeye başlamıştır. Toprak ağalarının, patronların ve soyguncu komisyoncu sınıfların kurdukları ve paraları ile besledikleri siyasi partilere oy vermeyecekler, emekçi fukara sınıfların kurduğu kendi öz partilerine oy

→

vererek, kendi gerçek temsilcilerini iktidara getirmek suretiyle bu kapkaç ve soygun düzenini sona erdireceklerdir.

İŞÇİLER NE DURUMDA

Diğer taraftan İzmir Bölgesinde gezdiğim fabrikalarda çalışan işçi kardeşlerimin durumu da köylülerin durumundan farksızdır. 13-14 seneden beri aynı işyerinde çalışan işçiler haftada 70-80 TL. almaktadır. Ege bölgesinde asgarî ücretler gülünç derecede düşüktür. 1963 senesinden beri asgarî ücretler 8 ilâ 10 TL. arasında sayıklamaktadır. Asgarî geçim indeksleri, büyük şehirlerde çalışanların eline günde 35-40 TL. geçmesinin şart olduğunu söylerken, işçiler, ağır iş şartları altında yarı aç-yarı tok çalıştırılmaktadır. Milyonlarca işçi karın tokluğuna iş bulabilmek için fabrika kapılarında, İş ve İşçi Bulma Kurumu kapılarında sürünmektedirler. İzmir bölgesinde hayat pahalılığı günden güne baş döndürücü bir hızla artmaktadır. Toplu Sözleşmelerle elde edilen cüz'î zamlar, artan hayat pahalılığı karşısında eriyip gitmektedir. Çalışan işçilerin hiçbiri yarınından emin değildir. Heran işten atılma korkusu içindedirler. Fabrikalarda iş emniyeti yoktur. İşçi sağlığı yönünden patronlardan yana olan kanunlar dahi uygulanmamaktadır. Patronların siyasî partileri, 20 yıldan beri seçimlerden seçimlere Türk işçisine İşsizlik Sigortası vaad ettiği halde, bir türlü gerçekleştirilmemiştir. Toprak ağalarının siyasî partileri, 30 yıldan beri Tarım-İş Kanununu çıkarttırmamışlardır. Köylü ve işçilerin saymakla bitmeyecek kadar çok olan bu dertleri, yıllardan beri neden böyle devam edip gitmektedir?

DERDİN DEVASI

Bunun cevabı gayet basit ve kolaydır: Fabrika patronları ile onların menfaat ortakları, varlıklı sınıfların kurdukları veya kendileri perde arkasında kalmak suretiyle kurdurdukları muhtelif siyasî partilerin; işçisi, köylüsü, dar gelirli arkasız memuru, zanaatkârı, tek kelime ile tüm fukara emekçi halkımızın oylarını alarak suyun başına gelmelerinden ileri gelmektedir. Ağa ve patron partileri iktidarda olduğu müddetçe de, Türkiye'de:

1 — Gerçek toprak reformu olmayacaktır.

2 — Fukara köylü, tefeci ve tüccarın elinden kurtulamayacaktır.

3 — Bankalar kredileri fukara köylüye değil, tefeci ve tüccara verecektir.

4 — Köylü, mahsulünü hiçbir zaman değeri fiyatına satamayacak, alın terini, emeğini değerlendiremeyecektir.

5 — Türk köylüsünün büyük bir kısmı, hiçbir zaman ziraat âleti ve traktör alamayacak, alabilen olursa da 30 bin liralık traktörü ithâlâtçı ve ihracatçı soyguncu komisyoncudan 80 bin TL.sına alacaktır.

6 — Fukara köylünün okulu, yolu, suyu, elektiriği, hastahanesi olmayacak; çoğu yüksek tahsil yapamayacak, hastası hastaneye yatamayacak, doktoru-ilâcı olmayacaktır.

7 — Türk işçisi, yarınından hiçbir zaman emin olmayacaktır.

8 — İşsizlik sigortası hiçbir zaman kurulmayacaktır.

9 — Asgarî ücretler hiçbir zaman günün şartlarına göre yükseltilmeyecek; artan hayat pahalılığına paralel olarak ücretinde artış olmayacaktır.

10 — Hergün fabirkalardan yüzlerce işçi sebepsiz yere işten atılacak, haftalık çalışma saatleri indirilmeyecektir.

11 — Bugüne kadar olduğu gibi, bundan böyle de milyonlarca işsiz aç ve perişan dolaşacak, dış ülkelere mal ihraç eder gibi işçiler ihraç edilecektir.

12 — Türk işçisine genel grev ve dayanışma grevi hakkı verilmiyecek, arkasız memur grev hakkından yoksun kalacaktır.

13 — Anayasamızın açık hükmüne rağmen, fabrikalarda işçiler sabah-akşam birer hırsız gibi aranmaya devam edilecektir.

14 — Gün doğumundan gün batımına kadar yarı aç-yarı tok çalıştırılan tarım işçileri için, günümüzün şartlarına uygun Tarım İş Kanunu çıkartılmıyacaktır.

15 — Dar gelirli arkasız memurları ilgilendiren Persenol Kanunu her gün ertelenecek, partizan yönetim devam edecektir. Tek kelime ile fukara emekçi vatandaşlar, yaşamasından ve de yarınından hiçbir zaman emin olmayacaktır. Çünkü bu bozuk soygun düzeninin devamından, varlıklı sınıfların, yani patronların, ağaların, ithalâtçı- ihracatçı komisyoncuların, tefeci tüccarın menfaati vardır. Onlar bu düzenin devamını istemektedirler. Onlar böyle istedikleri için de onların siyasî partileri bu durumu böyle devam ettirmektedirler.

İNSANCA YAŞAMANIN YOLU

Soyguncu ve vurguncular tarafından kendi menfaatlerine göre kurulmuş olan bu kapkaççı bozuk düzenin yerine, insanın insan tarafından sömürülemeyeceği, bütün insanların yarınlarından emin olarak yaşayabilecekleri, emekten yana işleyen bir düzenin kurulması şarttır. Bu düzen ise tam bağımsız, demokratik sosyalist düzendir. Bu düzen, işçinin, köylünün, dar gelirli memurun, zanaatkârın, emekten yana aydınların, ilerici gençliğin birleşerek, Anayasamızın verdiği haklarını kullanarak, oyları ile ağa ve patron partilerini işbaşından uzaklaştırmaları ve yerine fukara emekçi halkımızın kendi öz partisi olan sosyalist Türkiye İşçi Partisi'ni getirmeleriyle kurulacaktır. Bu olmadığı takdirde, emekçi halkımızın perişan durumu, bugüne kadar olduğu gibi bundan böyle de sürüp gidecektir.»

A. P. SERMAYECİLERİN C.H.P. BÜROKRATLARIN T.İ.P. EMEKÇİLERİN SİYASAL ÖRGÜTLERİDİR

Trakya köylerinde yaptığı geziden dönen Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Cumhuriyet Halk Partisi Çalışma Meclisinin son bildirisi münasebetiyle, 17 Nisan 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Köylü vatandaşlarımız artık, yetiştirdikleri mahsulün maliyetiyle, tüccarın ve devletin mahsullerine biçtiği fiatı karşılaştırarak, nasıl sömürüldüklerini hesabetmeye ve anlamaya başlamışlardır. Trakya'da yaptığım son gezide, fukara köylülerin ayçiçeği, pancar, çeltik ve buğday gibi mahsullerinin ellerinden yok pahasına nasıl kapatıldığını ve bundan kimlerin milyonlar vurduğunu pek iyi bildiklerini, yerinde müşahade ederek son derece sevindim.

İşçi kardeşlerimizin de aynı uyanıklık içinde olduklarından şüphe edilemez. Fukara halkımızı bundan böyle klâsik partilerin kolayca aldatması çok zor olacağa benzemektedir. Öteden beri zengin sınıfların menfaatlerini savunmuş olan partiler, Türkiye İşçi Partisi'nin ortaya attığı gerçekler karşısında, bizim sözlerimizi taklide koyulmuşlardır. Bizim gibi konuşarak halktan oy almayı deneyecekleri anlaşılmaktadır.

C.H.P.'NİN KLÂSİK POLİTİKASI

Cumhuriyet Halk Partisi Çalışma Meclisinin son yayınladığı bildiri, bu bakımdan son derece ilgi çekicidir. Bilindiği gibi, iktidara geldiği günden beri Cumhuriyet Halk Partisi, işçilerin devlet veya özel işverenler tarafından sömürülmesine vasıta olmuştur. Zonguldak maden işçilerinin Halk Partisi iktidarında köle hayatı sürdükleri, zorla çalıştırıldıkları, herkesçe, bilhassa işçilerce pek iyi bilinmektedir. Yıllarca işçilerin sendika kurmalarına, grev hakkını kullanmalarına da gene Cumhuriyet Halk Partisi engel olmuştur. Bu hakları suç saymıştır. Şimdi aynı Halk Partisi, işçilerin ve sendikaların devlet yönetiminde söz sahibi olmalarını ve ağırlıklarını yönetime koymalarını istemektedir. Oysa işçilerimiz hâlâ, Cumhuriyet Halk Partisi Koalisyon Hükûmeti zamanında çıkarılmış ve birçok noktaları, Anayasanın tanıdığı hakları kısıtlayıcı nitelikte olan kanunların ezgisi altında yaşamaktadırlar. Bugün muhalefette olduğu için, Cumhuriyet Halk Partisi işçinin hak ve menfaatlerini savunan tek partinin kendisi olduğunu ileri sürecek kadar geçmişi unutmuş görünmektedir. Gerçekten işçi sendikalarını, fildişi kulelerinden dışarı çıkıp, siyasî bir güç olarak ağırlıklarını göstermeye çağıran Cumhuriyet Halk Partisi, kendi iktidarı zamanında çıkan kanunlarla, sendikaların siyaset dışına itilmiş olduğunun unutulduğunu sanmaktadır. Bugün işçilerin şikâyet ettikleri ve işçi aleyhinde işleyen kanun maddeleri, Cumhuriyet Halk Partisi iktidarınca yürürlüğe konmuştur. Şimdi ise Cumhuriyet Halk Partisi, bu hükümlerin değiştirilmemiş olmasından şikâyet etmektedir. Bu, Cumhuriyet Halk Partisi'nin alışılagelmiş olan klâsik siyasetinin yeni bir örneğidir.

BÜROKRATLARIN PARTİSİ

Önümüzdeki büyük seçimlerde köylüler, işçiler, zanaatkârlar, küçük memurlar, kısacası emeğiyle yaşamaya çalışan sınıflar, çetin bir imtihan vereceklerdir. Şu gerçek, önümüzdeki seçimlerde büsbütün açığa çıkacaktır: CHP, halka rağmen halkı yönetme biçimindeki merkeziyetçi iktidarı, yeniden halkın oylarıyla kurma çabasındadır.

Cumhuriyet Halk Partisi, yüksek memurların ve teknisyenlerin teşkil ve temsil ettiği bürokrat sınıfı, «Ortanın Solu» yaftası arkasında iktidara getirmek istiyor. Adalet Partisi iktidarıyla, ana muhalefet partisi arasındaki çekişme, aslında şu noktada düğümlenmektedir : Adalet Partisi'nin temsil ettiği ithalatçı-ihracatçı büyük tüccarlar, büyük toprak ağaları iktidarına karşı, Cumhuriyet Halk Partisi bürokratların iktidarını savunmaktadır.

Oysa emekçi halkımızın, bu partilerin temsil ettiği sınıfların nöbet değiştirmelerinde herhangi bir menfaati yoktur. Zararları ise pekçoktur. Asıl ihtilâf, aşılması gereken zıdlaşma, sömürülen sınıflarla sömüren sınıflar arasındadır. Yani işçiler, fukara köylüler, zanaatkârlar, küçük memurlar ve esnaflar, bağımsız bir siyasî güç olarak kendi öz partileri, Türkiye İşçi Partisi saflarında toplanmak ve hâkim sınıfların aldatıcı vaadlerine kanmıyarak, oylarını kendi kendilerine vermek zorundadırlar.

Türkiye'de gerçek demokrasi, halkımızın bizzat kendisi iktidara geldiği zaman kurulmuş olacaktır. Köylülerimiz, işçilerimiz, zanaatkârlarımız, kısacası bütün emekçi sınıf ve zümreler, kendileri iktidara gelip, işleri çekip-çevirmeyi, mutlaka gerçekleştirilmesi gereken bir ülkü olarak görmelidirler. Fukara halkımız, ancak kendisi iktidara geldiği gün sömürülmekten, horlanmaktan, ezilmekten kurtulacak ve Türkiy'miz ancak bundan sonra, gerçekten kalkınan bir ülke haline gelecektir.»

TRT TARAFSIZ DEĞİLDİR !

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, Hükûmetin Meclislerden süratle geçirmek istediği TRT Kanun Tasarısı hakkında, 18 Nisan 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«Adalet Partisi iktidarı, TRT Kanununu kendi isteğine uygun bir şekilde değiştirme yolundaki çabalarını son safhaya getirmiş ve hazırladığı tasarıyı süratle Meclislerden geçirme kararını uygulamaya koymuştur. Oysa Anayasa gereğince TRT, özerk olması lâzım gelen, önemli bir kamu kuruluşudur. TRT, kamuoyunun oluşmasında ve gelişmesinde önemli fonksiyonu olan ve millî iradenin yön bulmasında son derece etkili bir organdır. Bu Anayasa kuruluşunun, Anayasanın esprisine uygun bir şekilde fonksiyonunu yapması ve kamuoyunun oluşmasında görevini yerine getirebilmesi için, siyasî iktidarın etkisinden uzak, tamamen tarafsız bir yönetime kavuşturulması zorunludur.

TRT'nin bugünkü yönetiminden şikâyetçi olmamak mümkün değildir. Bilhassa tarafsızlık ilkesini kendi anlayışına göre uygulaması ve siyasî partilerin görüşlerinin kamuoyuna yansıtılmasında, kendi siyasî tercihlerine göre hareket etmesi, son derece sakıncalı bir davranış olarak ortaya çıkmaktadır. TRT Kurumu bugün, Anayasanın öngördüğü tarafsızlık ilkesine ilgisiz kalmakta ve kendi anlayışına göre bazı siyasî partilerin görüşlerini tercih yoluna giderek, partizan bir politika tâkip etmektedir. Anayasamızın, TRT'nin tarafsızlığından anladığı hususlar, şu iki noktada toplanmıştır :

TARAFSIZLIĞIN ŞARTLARI

1 — TRT, yayınlarında tarafsız hareket ederken, elbette renksiz bir yayın yapmıyacaktır. TRT' nin tarafsızlığı, Anayasanın esprisine uygun olacak ve Anayasanın öngördüğü sosyal ve ekonomik hakların gerçekleşmesi istikametinde olacaktır. TRT, Anayasa esprisi içinde uygulamakla yükümlü olduğu yayınlarında, sosyal adaletin gerçekleşmesi, işçi, köylü, esnaf ve dar gelirli tüm emekçi sınıf ve tabakaların insanca yaşama düzeyine kavuşması için gerekli çabayı sarfedecek ve Kuvayi Milliye ruhuna uygun, millî bağımsızlığımızdan yana bir dış politika görüşü savunacaktır.

2 — Tarafsızlığın bir diğer şartı da, TRT'nin yayınlarında, siyasî partilerin görüşlerini ve fikirlerini, olduğu gibi yansıtmak ve eşit ölçüler içinde bunları vermektir.

Bir siyasî partiyi diğerine tercih ederek, farklı şekilde yayın yapması, tarafsızlık ilkesine aykırıdır. Nitekim Anayasamızın 56. Maddesi de, bütün siyasî partileri, ister iktidarda, ister muhalefette olsunlar, demokratik hayatın vazgeçilmez temel unsurları saymaktadır.

TRT BU ŞARTLARA UYMUYOR

TRT Kurumunun bugüne kadar yaptığı uygulamada, Anayasamızın aradığı tarafsızlık ilkesinin bu açık unsurlarına riayet edilmediği, öteden beri bilinen ve özellikle Partimiz tarafından şikâyet konusu edilen bir husustur.

Bütün bunlardan dolayı, TRT Kanununun daha iyiye doğru, özerkliği pekiştirecek ve tarafsız yayın yapmayı teminat altına alacak şekilde değiştirilmesini zorunlu görmekteyiz.

Halbuki Adalet Partisi, TRT Kanununu bu espri içinde Anayasaya uygun bir şekilde değiştirmek anlayışından uzaktır. Adalet Partisi'nin TRT Kanununu değiştirmekteki maksadı açıktır: Gerçekten, seçim sathı mailine girildiği şu günlerde, Demirel Hükûmeti, TRT'yi kendi görüşlerinin ve propagandasının vâsıtası haline getirmek istemektedir. Böylece TRT'nin özerkliği de, tarafsızlığı da ortadan kaldırılacaktır.

Türkiye İşçi Partisi, TRT'nin bir Hükûmet organı haline getirilmesine kesinlikle karşıdır. Partimiz, TRT'nin özerk, yani Hükûmetin müdahalesi dışında bir müessese olarak kalmasından yanadır. Ancak bunun tarafsızlık şartına bağlı olduğu da muhakkaktır.

TRT'nin özerk ve tam bağımsız bir kuruluş haline gelmesi için, Partimiz kendisine düşen görevi sonuna kadar yapmaya kararlıdır.»

AVUKATLIK KANUNU, AVUKATLARA YENİ İMTİYAZLAR TANIYOR

21 Nisan 1969 günkü Merkez Yürütme Kurulu toplantısında Genel Başkan Aybar, TRT Tasarısı ile Avukatlık Kanunu hakkındaki görüşlerini açıklamış ve özetle şunları söylemiştir:

«TRT tasarısı ve Avukatlık Kanunu üzerindeki görüşlerimi açıklamak istiyorum:

1 — TRT konusunda hükümetin niyet ve maksadı gayet açık: AP iktidarı TRT'yi emellerine hizmet eden bir vâsıta haline getirmek istiyor. AP, büyük toprak ağalarının, fakat özellikle ithalâtçı-ihracatçı tüccar zümresinin menfaatlerini koruyan bir iktidar olduğuna göre, radyoyu hükümetin sözcüsü haline getirmekle, aslında bugünkü sömürücü düzenin devamını sağlamak istemektedir.

Biz, çalışan halk sınıflarının tek sözcüsü olarak ve yürürlükteki 1961 Anayasasının ışığında, TRT'nin sömürücü sınıfların bir sözcüsü haline getirilme teşebbüslerine kesinlikle karşıyız.

TRT, Anayasaya göre özerk ve tarafsız olması gereken bir müessesedir. Biz, çalışan fukara halkın menfaat ve haklarını koruyan biricik sosyalist parti olarak, TRT tasarısı karşısındaki tutumumuzu, ağırlığı tarafsızlığa vererek, TRT'nin hükümet karşısında özerk olması amacına göre tayin etmeliyiz. Şüphesiz TRT yöneticilerinin bugünkü taraf tutan davranışları tasvip edilemez ve mutlaka değiştirilmesi gereken bir durumdur. TRT, yayınlarında, mecbur olduğu için AP'yi, gönülden bağlı olduğu için de CHP'yi tutmaktadır. Ve genellikle Türkiye İşçi Partisine karşıdır. Bu tutumları ile TRT yöneticileri, Anayasanın, tarafsızlığı şart koşan 121 ve 56. maddelerini ihlâl etmekte, yani Anayasa dışına düşmektedirler. Bu durum mutlaka değiştirilmelidir.

Ne var ki, bugünün politik şartları içinde bu durumu, Anayasa doğrultusunda olumlu olarak değiştirmek mümkün değildir. Çünkü AP Mecliste salt çoğunluğa sahiptir.

Bundan dolayı yapılacak şey, bugünkü durumu daha da geriye götürecek olan hükümet tasarısının kanunlaşmasını önlemeye çalışmaktır. AP'nin bu tasarıyı kanunlaştır- →

KÖY ENSTİTÜLERİNİN 29. YILI

Köy Enstitülerinin kuruluşunun 29. yıldönümü münasebetiyle, Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, 17 Nisan 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«Bugün, Köy Enstitülerinin kuruluşunun 29. yıldönümüdür. Köylü çocuklarının da okuması, üretimde ve devlet yönetiminde gerçekten söz sahibi olması için, idealist eğitimcilerin plânladığı ve uygulama alanına soktukları Köy Enstitüleri fikri, 10 senelik uygulamada çok başarılı sonuçlar vermiştir.

Bugün eğitim, sanat ve edebiyat alanında milletlerarası şöhrete ulaşmış, köyden yetişmiş pekçok değerin varlığını, bize Köy Enstitüleri kazandırmıştır. Ne yazık ki Köy Enstitüleri, uygulamasının 10. yılında, halkın okumasına ve aydınlanmasına tahammülü olmıyan çevrelerin, günün iktidarı Cumhuriyet Halk Partisi yöneticilerini kendi çizgilerine getirmeleri suretiyle ortadan kaldırılmıştır.

Cumhuriyet Halk Partisi, hem Köy Enstitülerinin kurucusu, hem de Köy Enstitülerini ortadan kaldıran bir siyasî parti olarak, tâkip ettiği politika itibariyle halkla hiçbir ilgisi olmıyan, hâkim sınıfların etkisi altında yürütülen zikzaklı bir icraatın temsilcisi olmuştur. Cumhuriyet Halk Partisi, bugün de bürokrat tabakanın yönetimini temsil eden bir parti olarak, yaptığı muhalefette halk yararına geçerli hiçbir görüş getirmemiştir. «Ortanın Solu» sloganıyla yapmak istediği de, halka rağmen bir bürokrat yönetimi kurmaktır.

Adalet Partisi ise, kapkaççı ticaret burjuvazisinin ve toprak ağalarının temsilcisi olarak, açıkça halka karşı sürdürülen bir politikanın yürütücüsüdür.

Bugünkü bozuk düzenin değişmesi, bütün sosyal ve ekonomik sorunlarımızın halliyle birlikte, halka dönük bir eğitim politikasının uygulanması ve Köy Enstitüleri idealinin gerçekleşmesi, ancak emekçi halkımızın bizzat iktidara gelmesiyle mümkün olacaktır. İşçi, köylü, esnaf, tüm emekçi halkımızı temsil eden ve emekçi halka iktidar yolu gösteren tek parti, Türkiye İşçi Partisi'dir.

Türkiye'nin kalkınması, halk yararına işleyen, gerçek demokratik bir düzenin kurulması ve Köy Enstitüleri idealinin yerleşmesi, ancak Türkiye İşçi Partisi'nin iktidarıyla gerçekleşecektir.»

mak için harcıyacağı çabalara karşı bütün kanunî haklarımızı sonuna kadar kullanarak mücadele etmeliyiz. Merkez Yürütme Kurulumuzun bu konuda en isabetli kararı alacağına inanmaktayım.

AVUKATLIK KANUNU

2 — Yeni Avukatlık Kanunu da, Merkez Yürütme Kurulumuzun ivedilikle ele alması gereken bir konudur. Bu kanunun, Anayasa ile bağdaşmıyan hükümler taşıdığında şüphe yoktur. Avukatların emeklilik sigortasından yararlanma esaslarını tesbit eden maddelerle, hakkaniyet ve adalet ilkeleri çiğnenmiş, avukatlar işçilere göre imtiyazlı bir statüye bağlanmıştır. Avukatlara son üç aylık kazançları esas alınarak emekli maaşı bağlanması haksızdır.

Yeni Avukatlık Kanununun, kişiye bağlı «hak arama» temel özgürlüğüne de bazı sınırlar koyduğu anlaşılmaktadır. Esas olan, herkesin dâvasını ve işlerini bizzat tâkip etmesi veya ettirmesidir. İşlerin ve dâvaların münhasıran avukatlar aracılığı ile tâkip edilmesi zorunlu hale getirilirse, kapitalist ilişkilerin câri olduğu bugünkü düzende, avukatlık imtiyazlı bir meslek haline gelir, hak arama ve istihsal etme yetkisi, ancak zengin sınıfların faydalandığı bir inhisar şeklini alır.

Türkiye İşçi Partisi, Anayasa Mahkemesine başvurarak, yeni Avukatlık Kanununun iptali için dâva açmalıdır. Merkez Yürütme Kurulumuzun bu hususta olumlu bir karar alacağına inanmaktayım.»

MERKEZ YÜRÜTME KURULU AVUKATLIK KANUNU'NUN İPTALİ İÇİN DÂVA AÇIYOR

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu, 21 Nisan 1969 günkü toplantısından sonra aşağıdaki hususların kamu oyuna açıklanmasına karar vermiştir :

«1 — Yeni Avukatlık Kanunu, avukatların emekliliği husundaki hükümleriyle olsun, avukatlık mesleğini imtiyazlı bir duruma getirmesiyle olsun ,nihayet fukara halk kitlelerinin hak arama imkânlarını daraltan ve adalet mekanizmasını, dolaylı da olsa varlıklı sınıfların inhisarı altına koyan hükümleriyle olsun, Anayasamızın demokratik ve halktan yana ilkelerine ve maddelerine aykırı görülmüştür. Bu nedenlerle Merkez Yürütme Kurulumuz, Avukatlık Kanununun iptali için Anayasa Mahkemesinde dâva açılmasına karar vermiştir.

2 — Adalet Partisi iktidarınca hazırlanıp Meclise sunulan TRT tasarısı, Radyo ve Televizyonu, hükümetin halk yığınlarını kendi doğrultusunda etkilemek üzere bir araç haline getirme amacını gütmektedir. Oysa Anayasamız 121. Maddesinde, TRT'nin özerk ve tarafsız bir müessese olmasını öngörmektedir. Yürürlükte bulunan TRT Kanunu gereğince, müessesenin özerkliği, özellikle TRT yöneticilerinin özlük işleri teminata bağlanmak suretiyle sağlanmıştır. Oysa yeni tasarı, TRT yöneticilerini ve bunların başında TRT Genel Müdürünü bu teminatlardan yoksun kılmaktadır. Böyle bir TRT'nin hükümetin sözcüsü durumuna gireceğinden şüphe edilemez. Hükümetin sözcüsü durumuna gelecek olan bir TRT'nin tarafsızlığı ise, artık hiç söz konusu olmıyacaktır.

Biz, tarafsızlığı temel şart olarak görmekteyiz. Gerçekten özerklik, tarafsızlığı sağlamanın bir unsurudur. Yani TRT tarafsız kılınmak için özerk duruma getirilmiştir. Ancak bizim ötedenberi şikâyet konusu yaptığımız, TRT'nin bugün tarafsız olmamasıdır. TRT yöneticileri, özerkliğe dayanarak taraf tutan ve siyasî partiler arasında kendi tercihlerine göre ayırım yapan bir yol izlemektedirler. Bu itibarla, aslında bugünkü kanunun Anayasa doğrultusunda islâh edilmesi zorunludur. Ne var ki, AP'nin Mecliste salt çoğunluğa sahip olması muvacehesinde, tarafsızlığı, şikâyetlere meydan vermiyecek şekilde teminatlara bağlıyan bir kanunu hâlen Meclisten geçirmek mümkün olmadığından, bugünkü durumun korunması, ortada tek alternatif olarak kalmaktadır.

Bütün bu nedenlerle Merkez Yürütme Kurulumuz, yeni tasarının kanunlaşmasına karşı bütün kanunî hak ve imkânlardan yararlanmak suretiyle mücadele edilmesine karar vermiştir.

MERKEZ YÜRÜTME KURULU»

EGE'NİN EN KÜÇÜK, GÜZEL SOSYALİSTİ

Doğum Tarihi : 8.9.1968 Pazar, gece saat 04.20.
Ölüm Tarihi : 9.12.1968 Pazartesi (Saat 10.15'-te toprağa verildi.)
Adı : Behice Boran Manav.

«Behice Boran, Ege'nin en küçük güzel sosyalisti..» Bir sosyalistin anıt kabrini gönderiyoruz size. Ben İzmir'e gittim taşını yazdırmaya. Taşçıya vardım, **«ben iki tane taş alacağım ama, bir de yazısı var.»** **«Nasıl?»** diye sordu. Ben de dedim: **«Behice Boran, Ege'nin en küçük güzel sosyalisti».** Taşçı bana: **«böyle yazı yazılmaz.»** Ben de **«neden?»** dedim. **«Böyle mezarlıkta siyaset olmaz, günahtır»** dedi. Ben de ona **«Dünyada günah da yoktur, sevap da yoktur. İstersen yaz, istersen yazma, ben bulurum, başka yerde yazdırırım»** dedim. Onun gayesi iki taşa 120 lira almaktı. O zaman günah yoktu. Sonra da 80 liraya yazdı ve aldım. Köye gelip taşı diktikten sonra yobazlar okumuşlar. Mezarlığın içinde küfür de etmişler. Köye geldikten sonra bizi Muhtara söyleyip, **«biz o taşı oradan attırırız»** demişler. Muhtar da gidip okumuş. **«O taşı orada kimse elleyemez, kimse de mani olamaz, istediğini yazar, istediğini diker, kimse mani olamaz»** demiş.

Bütün toplum sosyalist arkadaşlara 1969 yılında, işlerinizde başarılar dileriz.

İbrahim MANAV
Maltepe Köyü
MENEMEN - İZMİR

«Ege'nin En Küçük Güzel Sosyalisti» Behice Boran Manav'ın mezarı (yukarıda); babası İbrahim Manav, kızının mezarı başında (yanda) ve Behice Boran sağlığında ağabeyisi ile (aşağıda).

SOĞANLI KÖYÜNDE BELEDİYE SEÇİMİ

İstanbul iline bağlı Kartal ilçesinin Soğanlı köyündeki Belediye seçimleri dolayısıyla 27 Nisan'da düzenlenen mitingte bir konuşma yapan Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, özellikle «düzen değişikliği» üzerinde durarak şunları söylemiştir:

«Bugünkü düzen değişmedikçe, fakirlik ve fakirliğin yarattığı binbir musibet devam edecektir. Soğanlı köyü, İstanbul'un, yani en büyük, en zengin şehrimizin Kartal ilçesine bağlıdır. Oysa Soğanlı'nın yolları berbattır. Su ve elektrik işleri hâlâ askıdadır. Evlerin hali de ortada...

İstanbul'dan yurdun başka bölgelerine geçilirse, durumun daha da kötü olduğu görülecektir. Köylülerin, işçilerin, zanaatkârların, yani çalışan vatandaşların yaşadığı köylere, semtlere ne devlet, ne mahallî idareler yatırım yapmamakta, hizmet götürmemektedir.

Şüphesiz devletin de, mahallî idarelerin de imkânları sınırlıdır. Fakat sınırlı olan bu malî imkânların, fukara halk için değil, zenginlerin hizmetine harcandığı bir gerçektir. Üstelik devlet, malî kaynaklarını fukara halk yararına arttırmak için, bir çaba da göstermemektedir. Oysa vergilerin ağır yükünü fukara halk taşımaktadır. Millî geliri yaratan da, gene fukara halkımızdır. Demek ki, devlet çarkı zenginden yana dönmekte; külfetler, köylü, işçi, zanaatkâr, küçük memur, yani kısacası çalışan halka yüklenirken; nimetler bir avuç toprak ağasına, tüccara, patrona, yani zengine dağıtılmaktadır.

Bu neden böyle olmaktadır? Bunun bir çaresi yok mudur? Seçimlere hazırlandığımız şu günlerde, emekçi halkımızın, yani nüfusumuzun % 99'unu teşkil eden vatandaşlarımızın, yukarıdaki soruların cevabını mutlaka bilmeleri gerektir. Emekçileri ezen, halkı sömüren bugünkü düzen, paranın hâkimiyetine dayanmaktadır. Herşey sermaye sahibinin çıkarına göre ayarlanmıştır. Bu düzende emekçi çalışır; fakat emeğinin haklı karşılığını göremez. Emeğinin ödenmiyen hakkı, ağanın, patronun, tüccarın cebine girer. Yani emekçi kendisi için değil, patron için çalışır. Çalıştıkça fakirleşir ve onu çalıştıran ağa, patrın, tüccar gittikçe zenginleşir. Sermaye, emekçilerin ödenmiyen emek haklarıyla boyuna şişer, katmerleşir. Bugünkü düzen, işte böyle bir düzendir. Paranın hâkimiyetindeki bu düzende emekçi sınıfların haklarını almaları mümkün değildir. İşçiler, köylüler bunun böyle olduğunu, hayat tecrübeleriyle bilirler. Ücretlerdeki artışları, fiatlara yapılan büyük zamlar, fazlasıyla alıp götürmektedir. Köylünün yetiştirdiği ürün, zanaatkârın imal ettiği mal, gerçek değerinin çok altında bir fiata kapatılmaktadır. Küçük memurların, hele «D» cetvelinden maaş alanların hali büsbütün perişandır.

Bu haksız düzeni, ancak siz emekçiler değiştirebilirsiniz. Çünkü bu düzenden zarar gören sizlersiniz. Paranın hâkim olduğu, devlet çarkının zenginden yana döndüğü bugünkü kapkaç düzeni yerine; Anayasal haklarınıza bilinçle sahip çıkarak, emeğin hâkim olacağı ve devlet çarkının fukara halktan yana döneceği âdil düzeni, yalnız siz işçiler, köylüler, zanaatkârlar, yani çalışan sınıflar kurabilirsiniz.

Türkiye İşçi Partisi güçleneli beri, CHP de düzen değişikliğinden söz eder oldu. Yalnız aramızda derin bir fark var: Biz düzeni değiştirmek için, emekçi sınıfların bizzat iktidara gelip, gerekli değişiklikleri kendi eliyle yapması gerektiğini söylüyoruz. CHP ise bundan bahsetmiyor. «Oylarınızı bize verin, biz yapacağız» diyor. CHP'nin düzen değişikliği, aslında bir dümen değişikliğinden ibarettir.

Çünkü CHP, bugünkü kapitalist düzeni değiştirmiyecektir. Oysa biz demokratik, bağımsız sosyalizmi kuracağız. Ne AP, ne CHP, emekçilerin partisi değildir. Her ikisini de tanıdınız. Bu seçimlerde bir kere daha aldanmayınız. Oylarınızı kendi öz partinize, Türkiye İşçi Partisi'ne veriniz.»

İKİNCİ KONUŞMA

Aybar, seçimlerden bir gün önce, 3 Mayıs 1969 günü yeniden İstanbul'a giderek Soğanlı köylülerine hitabetmiştir. Genel Başkan, bu konuşmasında da şunları söylemiştir:

«1946'dan beri, yani 23 yıldır belirli aralarla seçimler yapılır. Büyük Millet Meclisini, İl veya Belediye Meclislerini yenilemek için, milletin büyük çoğunluğunu teşkil eden emekçi halkımız oy kullanmaktadır. O tarihten bu yana iktidarlar değişmiş, CHP'nin yerini DP; DP'nin yerini de Millî Birlik, CHP liderliğinde koalisyon hükümetleri; nihayet AP hükümeti almıştır. Ama işçilerin, fukara köylülerin, küçük esnaf, zanaatkâr ve küçük memurların hayatında hiçbir değişiklik olmamıştır. Gene ağalar, beyler, paşalar iktidarda kalmış; çalışan halk sınıfları, ayak takımını teşkil etmiştir. Ve gene vergiler, hayat pahalılığı, işsizlik, halkın sırtına yüklenmiştir. Gene halk çalışmış, fakat halk değil, bir avuç toprak ağası, büyük tüccar, patron zengin olmuştur. Yani külfetler halka; nimetler ağalara, beylere, paşalara gitmiştir; gitmektedir.

Demek ki, toplum düzeni temelden bozuktur. Gerçekten aksıyan taraf, halkın suyun başına bizzat kendisi geçecek ve nimetleri herkesin harcadığı emeğe göre dağıtacak yerde; oylarıyla, sömürücü sı-

nıfları işbaşında tutmasıdır. İşçisiniz, köylüsünüz, zanaatkârsınız, küçük memursunuz; ama oylarınızı işçilere, köylülere, zanaatkârlara, küçük memurlara vermezsiniz. Oylarınızı beylere, paşalara, ağalara verirsiniz. Beylerin, paşaların, patronların partilerine gidersiniz. Yani bindiğiniz dalı kesersiniz.

Patronla işçinin, ağa ile fukara köylünün, tüccarla halkın menfaatleri bir değildir. Siz işçi olarak, köylü olarak, halk olarak onlardan ayrı bir sınıf olduğunuzu kavramadıkça ve çoğunluk sizde olduğuna göre, siz kendiniz iktidara gelmeyi başarmadıkça, bu sömürü düzeni değişmiyecektir. Sefalet, işsizlik, adaletsizlik devam edecektir.

Türkiye İşçi Partisi ortaya çıktığından beri, size onun ağzıyla konuşan, sahte halk dostları türemiştir. Kırk yıl sizlerin sırtında boza pişirmiş olanlar, bugün size işçinin ezildiğinden, köylülerin topraksız olduğundan, küçük esnafın kredisizliğinden şikâyet ediyorlar. Ve sanki bu bozuk düzeni kuran onlar değilmiş gibi, düzen değişmelidir diyorlar.

Bu tatlı sözlere elbet kanmıyacaksınız. Çalışan halk sınıfları, kurtuluş yolunu ancak kendi nasırlı elleriyle açacaktır. İşçiyi ezen bugünkü kanunlar, CHP tarafından çıkarılmıştır. Bugüne kadar fukara köylüye toprak dağıtmamış olanlar da onlardır. Amerika'yı yurdumuza sokan gene onlardır. Nihayet, senin ödediğin vergilerle bir avuç ağa, bey ve patronu zengin ve seni işsizliğe, fukaralığa mahkûm eden de onlardır.

AP ile CHP bir madalyonun iki yüzü gibidir. Her ikisi de senin partin değildir. Aday adaylarından 5000-2500 lira istiyerek, halkın Meclise girmesini önleyen bu partilerden, senin yararına hiçbir iş çıkmaz. Yarın oylarını, AP'nin dört yıllık icraatının muhasebesini yaparak ve kırk yıldır tanıdığın CHP'yi, geçmişin mihengine vurarak kullanırsan, önümüzdeki büyük seçimlerde başarılı sonuçlar alma yolunda ilk adımı atmış olacaksın.»

SOĞANLI'DA BİR ÜYELİK KAZANDIK

İstanbul'da yeni Belediye teşkilâtı kurulan Kartal İlçesi'nin Soğanlı köyündeki Belediye Meclisi seçiminde partimiz bir üyelik kazanmıştır.

Soğanlı Belediye Meclisi'ne «üçüncü parti» olarak giren T.İ.P.'in Belediye Meclisi Üyesi Selâhattin Öztürk'tür.

Arkadaşımızı kutlular, emekçi halkımızın hizmetinde başarılar dileriz.

« Güzel Günleri Mutlaka Göreceğiz »

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, kapı ve kalorifer işçilerinin İş Kanunu kapsamına alınması için KAPFER GENEL-İŞ'in düzenlediği toplantıya 28 Nisan 1969 günü aşağıdaki mesajı göndermiştir:

«Dâvetinize candan teşekkür ederim. İş Kanunu kapsamına girmek için yürüttüğünüz mücadeleyi, Türkiye İşçi Partisi olarak desteklemekteyiz. Ne var ki, dertlerimizin sona ermesi için bu kadarla yetinemeyiz. Anayasa, işçilere, köylülere, kısacası bütün çalışan vatandaşlara çok esaslı haklar tanımıştır. İnsanca yaşama düzeyine kavuşmanız için, yani haklı bir ücrete, içinde oturulabilir bir eve, iş güvenliğine, sosyal sigorta haklarına ve 48 saat, hattâ 40 saatlik hafta çalışması hakkında sahip olabilmeniz için, Anayasadaki hak ve hürriyetlere iyice sarılmanız gerekmektedir.

Bu, siz işçilerin, köylülerin, kısacası bütün emekçi sınıfların siyasi hayatta, kendi partiniz, yani Türkiye İşçi Partisi içinde söz ve karar sahibi olmanız ve giderek devleti bizzat yönetmeniz demektir. Bugünkü kapkaç düzeni, yani fukarayı ezen ve zenginden yana olan bu bozuk düzeni, ancak siz emekçiler değiştirebilirsiniz.

Düzen değişikliği, paranın hâkim olduğu, fukarayı ezen bugünkü gidişin yerine, emeğin hâkim olduğu ve emekçiyi bir numaralı vatandaş durumuna getirmektir. Bunun için de sizin işbaşına gelerek, gereken köklü dönüşümleri yapmanız şarttır.

Güzel günler, siz emekçiler uyandıkça yaklaşmaktadır. Güzel günleri mutlaka göreceğiz. Tam bağımsız, demokratik sosyalist Türkiye, sizin ellerinizle mutlaka kurtulacaktır.

En derin saygılarımızla.»

EKİNCİ'NİN TELGRAFI

Aynı toplantıya, Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci de şu telgrafı göndermiştir:

«Çalışma hayatının teminat altına alınması, Anayasamızın devlete yüklediği bir görevdir. Bu anayasal hakkın hayata geçmesi, çalışanların örgütlü olarak mücadele etmeleriyle mümkündür.

Kapı ve kalorifer işçilerinin İş Kanunu kapsamına alınması için Sendikanızın yürüttüğü mücadele, aslında tüm emekçi halkımızın bugünkü sömürü düzeninden kurtulmaları için yürütülen siyasal mücadelenin bir parçasıdır.

Çalışan halkımızın insanca yaşama olanaklarına kavuşması ve çalışma hayatının tam anlamıyla teminat altına alınması, ancak emekçi halkımızın iktidara gelmesiyle mümkün olacaktır.

Kapı ve kalorifer işçilerinin bilinçle yürüttükleri mücadelenin başarılı olması dileğiyle, sevgi ve saygılar sunarım.

Türkiye İşçi Partisi
Genel Sekreteri
Dr. Tarık Ziya Ekinci»

M. A. AYBAR ve T. Z. EKİNCİ ANKARA KÖYLERİNDE

Ankara'nın Haymana ve Polatlı ilçelerine bağlı köylerinde vatandaşlarımızla konuşmalar yapan Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 19 Nisan 1969 günü Çerkezhöyük'te yaptığı konuşmada özetle şunları söylemiştir :

«Düzen değişikliği, önümüzdeki seçimlerin başlıca tartışma konularından biri olacaktır. Bundan dolayı köylü vatandaşlarımızın, işçilerin, zanaatkâr ve küçük memurların, düzen değişikliğinden ne anlaşılmak lâzım geldiğini açık-seçik bilmeleri gerektir. Özellikle biz, Türkiye İşçi Partililerin düzen değişikliğinden ne kastettiğimizi ve başkalarının düzen değişikliği derken neyi murad ettiklerini, vatandaşlarımıza açıklamak isterim.

Düzen; insanların, eşyaların, nesnelerin, maksada göre sıralanması demektir. Toplumda düzen, herşeyden önce sosyal sınıfların, yani çalışan halk ile onu çalıştırarak yaşıyanların iktidar koltuğuna göre sıralanışlarını ifade eder. Demek ki, «düzen değişikliği» denince, bu sıralanışta değişiklik anlaşılmaktadır. Bugün Türkiye'de iktidar koltuğuna oturmuş olan ağa, büyük tüccar gibi sömürücü sınıflar ve onların çıkarlarını savunan partiler, şüphesiz Türkiye'de düzen değişikliği olmasından yana değillerdir.

Buna karşılık, gerçek anlamda bir düzen değişikliğine ihtiyaç olduğu, inkâr olunamıyacak bir gerçektir. Türkiye, bugünkü kapkaç kapitalist düzenle ne kalkınıp ilerliyebilir, ne de Türkiye'nin emekçi halk kitleleri, emeklerinin haklı karşılığını alarak, insanca yaşama düzeyine kavuşabilirler. Şu halde düzenin değişmesi zorunludur.

DÜZENİ EMEKÇİLER DEĞİŞTİRİR

Burada şu noktaya önemle dikkati çekmek isterim. Düzen değişikliği sosyal sınıfların iktidar koltuğuna göre sıralanışında bir değişiklik olduğuna ve değişiklikten söz edilmesi için, bugünkü hâkim sınıfların iktidardan uzaklaştırılması gerektiğine göre, bu işi kimin başaracağını sormak ve önce bu soruyu cevaplandırmak lâzımdır. Düzen değişikliğini, ancak bu düzenden şikâyetçi olan köylüler, işçiler, küçük esnaf, zanaatkâr ve küçük memurlar, yani kısacası bu düzende emeklerinin haklı karşılığını alamıyanlar gerçekleştirecektir. Bunun başka bir yolu yoktur. Türkiye İşçi Partisi «düzen değişecektir» derken, bunu kastetmektedir.

Oysa düzen değişikliğinden yana olduklarını söyleyen bir kısım siyaset adamları, değişiklikten hiç de böyle bir anlam çıkarmamaktadırlar. Onlara göre değişiklik, hâkim sınıfların arasında bir nöbet değişikliği biçiminde olacaktır. Daha açıkçası, AP'nin temsil ettiği bugünkü büyük toprak ağaları ve büyük tüccarların doğrudan iktidarı yerine, CHP'nin temsil ettiği ve Türkiye'yi 600 yıldır idare etmiş olan yüksek memur ve mütehassıslar kadrosunun iktidarı geçecektir. Böylece ağalar ve tüccarların iktidarı, bazı reformlarla dolaylı olarak sürdürülecektir. Her hal ve kârda CHP'ye göre emekçi halkın iktidara bizzat gelmesi ve işlerin yürütümünde söz ve karar sahibi olması, söz konusu değildir. Yani C.H.P. ye göre düzen değil, dümen değişecektir.

SÖMÜRÜ KALKACAKTIR

Mesele, bugünkü kapkaç kapitalist düzenin değişmesidir. Kapitalizmden kesin olarak ayrılınmadıkça, düzen değişmez. Düzenin değişmesi için, bir avuç zengin sermaye sahibinin, fukara halkı sömürme imkânları ortadan kaldırılmalıdır. Bu da ancak emekçi sınıfların, Anayasal haklarına bilinçle sahip çıkarak iktidara gelmesiyle mümkündür.

Bundan dolayıdır ki, Türkiye İşçi Partisi, Anayasanın öngördüğü köklü dönüşümlerin gerçekleşmesi için çalışan ve emeklerinin haklı karşılığını alamıyan işçilerin, köylülerin, zanaatkârların, kısacası tüm emekçi sınıfların iktidara gelmelerini, düzen değişikliğinin şartı olarak görmektedir.»

HASANOĞLAN'DA SOHBET TOPLANTISI

Ankara köylerinde köylülerle sohbet toplantıları yapan Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, 20 Nisan 1969 günü Hasanoğlan'da yaptığı konuşmada özetle şunları söylemiştir :

«Ülkemizde en fazla değer yaratıcı sınıf, köylü sınıfıdır. Türkiye'deki zenginliklerin gerçek kaynağı, kaderini toprağa bağlamış 4 milyon köylü ailesidir.

Fakat bugünkü düzende millî gelirden en az pay alan ve toplum nimetlerinden en az yararlanan da, yine bu köylü sınıfıdır. Fukara köylümüz, sömürünün, ezginin, sosyal adaletsizliğin, her türlü haksızlığın büyük oranda hüküm sürdüğü bir ortamda yaşamaktadırlar.

Gelmiş geçmiş bütün iktidarlar, icraatlarını hep köylüye karşı sür-

→

dürmüşler ve köylümüzün asırlardan beri süregelen kötü kaderini değiştirme yolunda olumlu hiçbir adım atmamışlardır. Özellikle Adalet Partisi, 4 yıllık iktidarı süresince köylüden yana hiçbir icraatta bulunmadığı gibi, köylünün, aracı tüccar ve tefeciler elinde sömürülmesi ve büyük toprak sahipleri tarafından ezilmesi için teşvikçi ve yardımcı olmuştur. Anayasanın açık buyruğuna rağmen toprak reformu yapılmamış ve fukara köylüye toprak verilmemiştir.

KÖYLÜ EZİLİYOR

Krediler, gerçek üretici olan köylüye değil, aracı tüccara ve toprak ağalarına verilmektedir. Milyonlarca köylü ailesine yılda ortalama 300 lira kredi verilirken, toprak ağalarına ve köylünün mahsulünü ucuza alıp pahalıya satan bir avuç aracı tüccara milyarlarca lira kredi verilmektedir. Bundan dolayı üretici köylü, tefeciye muhtaç duruma düşürülmekte ve vahim şekilde sömürülmektedir. Buna karşılık, üretici köylünün yarattığı bütün zenginlikler, bir avuç aracı tüccarın, tefecinin ve toprak ağasının elinde toplanmaktadır.

Türkiye'nin kurtuluşu ülkemizin kalkınması, köylünün sömürüden kurtulmasına ve kalkınmasına bağlıdır. Bunun için de yapılacak ilk iş, bütün yurda şâmil, köklü bir toprak reformunu gerçekleştirmek, topraksız ve az topraklı köylü ailelerini toprak sahibi yapmaktır. Köylüye ucuz kredi, tohumluk, gübre ve her türlü teknik yardımı sağlamaktır.

TOPRAK REFORMU ŞARTTIR

Toprak reformu yapılması, ülkemizde demokrasinin gerçekleşmesi için de şarttır. Milyonlarca köylü vatandaş, ağanın, tefecinin ve aracı tüccarın ekonomik baskısından kurtulmadıkça, demokratik düzenin işlemesi ve millî iradenin ortaya çıkması mümkün değildir.

Türkiye'de sanayileşmenin ilk şartı da, yine köylünün kalkınmasını ve tarımda verimliliğin artmasını sağlayacak olan köklü bir toprak reformuna bağlıdır.

Emperyalizmin baskısından kurtulmanın ve bağımsızlığa kavuşmanın da temel şartı, yine toprak reformudur.

Türkiye'nin tam bağımsız, ileri bir ülke haline gelmesi; işçi, köylü, esnaf, zanaatkâr, tüm emekçi halkımızın insanca yaşama düzeyine ulaşması için zorunlu olan bu köklü dönüşümleri, ancak emekçi halk sınıfları ve onların öz partisi olan Türkiye İşçi Partisi gerçekleştirebilir.

Toprak ağalarını, aracı tüccar ve tefecileri temsil eden partiler, köylüyü, işçiyi kalkındıracak hiçbir köklü dönüşümü yapmazlar ve yapamazlar.

Köylüden, işçiden, esnaf ve zanaatkârden yana, Türkiye'nin kalkınmasında emekçi halkın yaratıcı gücüne inanan ve onun yönetimini zorunlu gören tek parti, Türkiye İşçi Partisi'dir. Ancak Türkiye İşçi Partisi'nin iktidarında köylü, ülkenin gerçek efendisi olacak; işçi, esnaf, zanaatkâr, dar gelirli tüm emekçiler, insanca yaşama düzeyine ulaşacaktır.»

ESKİŞEHİR'DE YENİ KURULAN İLÇE ÖRGÜTLERİ

ESKİŞEHİR — ÇİFTELER

Başkan: Nurettin Metingil, Sekreter: Ahmet Doruk, Sayman: Halil Yürük, Üyeler: Ali Örengil, Recep Ovalı.

ESKİŞEHİR — MAHMUDİYE

Başkan: Mehmet Bircan, Sekreter: Ziya Kesici, Sayman: Zekâi Arıöz, Üyeler: Yalçın Barin, Nail Demirel.

ESKİŞEHİR — MİHALIÇÇIK

Başkan: Kadir Kara, Sekreter: Talât Dikmen, Sayman: Halil Güner, Üyeler: Fevzi Tunalı, Mehmet Cansu.

ESKİŞEHİR — SARICAKAYA

Başkan: Tahir Gökalp, Sekreter: Rüstem Şahin, Sayman: Turan Uysal, Üyeler: Mehmet Şahin, Mustafa Şahin.

ESKİŞEHİR — SEYİTGAZİ

Başkan: Hasan Özerdoğan, Sekreter: H. Kemal Turhan, Sayman: Azmi Erdoğan, Üyeler: İsmet Ercoşkun, Süleyman Akçayır.

ESKİŞEHİR — SİVRİHİSAR

Başkan: Emin Özaltın, Sekreter: Saadettin Karabulut, Sayman: Ahmet Küçük, Üyeler: Hidayet Özaltın, M. Kemal Aybar.

(Not: Eskişehir İl Örgütümüzün bütün ilçe kuruluşları böylece tamamlanmış bulunmaktadır.)

YALNIZLIĞIN GÜCÜ (x)

YAŞAR KEMAL

Türkiye çok umutlu bir memleket. Türkiye, olanakları bol bir memleket. Türkiye, kişiliği olan bir toprak parçası... Aşağı-yukarı ikiyüz yıldan bu yana bocalıyoruz. Bunun sebeplerini bilim adamlarımız, politikacılarımız araştırmaya başladılar. Bu sebepleri bulmak epeyce işimize yarar. Bocalamamızın araştırılması bile işimize yarıyor. Bugünlerde çıkan iki kitap, Doğan Avcıoğlu'nun **«Türkiye'nin Düzeni»** ve İdris Küçükömer'in **«Düzenin Yabancılaşması»** çok büyük ilgi uyandırdı. Aydınlarımız son günlerde hep bu kitaplardan söz ediyorlar. Bu iki karşıt görüşü savunan kitaplardan.. Türkiye üstüne eğilen bu iki inceleme, aydınlarımızın sorunu oldu. Yüzyıllardır geleneği **kapıkulu aydınlığı** olan aydınlarımızın Türkiye üstüne böylesine eğilmeleri, bir gerçeği aramaları epeyce umutlu bir şey.. Hele iki yazarın böylesine derin incelemelere girişmeleri.. Bu iki kitabın hangisinin doğru, hangisinin yanlış olduğu üstünde konuşmıyacağım. Bu iki kitap yöresinde kümelenen ilgi beni sevindiriyor. Bence bu güzel bir başlangıç. Kendi sorunlarımıza ilgi. Kusurlarımızı, gücümüzü anlatmağa çaba..

Bir de böyle olumlu yanlarına karşın son zamanlarda memleketimiz epeyce karıştı. Ferman okunmuyor tozdan dumandan. Kimin ne dediği anlaşılmıyor. Çok şaşırtıcı işler oldu. Örneğin, kırk yıllık Halk Partisi, solcu bir parti oluverdi çıktı. Temelinde **derebeyin zulmü, bürokrasinin diktası, tüccarın imansızlığı** olan bir parti solcu oluverdi. Biz buna şaşıverdik. Halbuki bilmeliydik ki, ortadireği bürokrasi olan bir partinin temelinde oportünizm de var.. Bürokrasi koşulların kalıbına gire-gire yöneticiliğini sürdürmüştür. Elbet, bürokrasi daha çok tutucudur. Bu onun ana niteliğidir. Bir dengede yöneticiliğini sürdürüp gitmek ister. Hiç kimsenin dostu değildir bürokrasi, kendi dostudur. Nasıl komprador burjuvazi kendi dostu, nasıl emekçi kendi dostuysa.. Yalnız bürokrasi, işine gelince komprador kalıbına girebilir, işine gelince emekçi.. Halk Partisi'nin tarihine bir bakalım, ağırlığı burjuvalarda olmasına karşın, bazı sürelerde halka, yani emekçilere doğru azıcık eğilimler de göstermiştir. Tatbik edemediği Toprak Kanunu... Kurup kapatmak zorunda kaldığı Köy Enstitüleri.. v.b.

CHP'nin halka doğru eğilimi devede kulak ama, gene de bir eğilim.

Bir zamanlar bütün solcuları aynı kalıba koyuyorlardı. Batmanı çakıla karıştırıyorlardı. Marksisti, ütopyacısı, sosyal demokratı, sosyalisti hep aynı yerdeydi. Aralarındaki farklar pek öyle belli değildi. Bugünlerin karışıklığı, ak koyunun, kara koyunun belli olmaya yüz tuttuğundan dolayıdır. Türkiye'de sosyalist kavga geçit dönemini yaşıyor. Herkes safını bulunuyor. Onun için ortalıkta tatlı bir arınma var. Bu arınma birkaç yıl sürecek.

Yıllar yılı sosyalist geçinip de sonra Halk Partisi'nin kucağına, türlü bahanelerle atılacaklar atılacaklardır... Bir kısım kişiler de gene öyle, «ben sosyalistim, Marksistim, komünistim» diye ortada dolaşıp duracaklar.. Böyle bir süre dolaşıp yokolacaklar. Kadrolaşmak, lâf adamlarına gün yüzü göstermez, onları siler süpürür, ortadan kaldırır.. Sosyalist örgütünde, yani İşçi Partisi'nde kalanlar da sağlam militanlar olarak pişecekler, işte o zaman sosyalist örgüt bütün kusurlarından arınacak.

Sömürgeciliğe karşı bileşik cephe mi, böyle her ağızdan bir ses çıkmıyacak. Biz Halk Partisi'ne «sen sömürgeciliğe karşısın, çünkü sen sömürgecilere karşı savaş verdin» diyeceğiz. O bazan, «ben sömürgeciliğe karşıyım» diye dil ucuyla söyleyecek. Bazan «kim demiş, Türkiye bağımsız değildir» diye kükreyecek. Bütün bunlar ortadan kalkacak.

Cepheler olağan olarak şöyle kurulacak: Sen Halk Partisi misin, sömürgeciliğe karşı mısın, buyur efendi. Ben de sosyalist örgütüm, ben de sömürgeciliğe karşıyım. Başlayalım savaşa.: Ben bu döğüşte **«Sosyalist Türkiye»** diyerek yola çıkarım.

Halk Partisi de, kendi ilkeleri içinde, memleketin sömürgeleştiğine inanıyorsa, hiç sanmıyorum ya, kendine göre bağımsızlık savaşını versin. O da **«Bağımsız Türkiye»** diye yola çıksın. Ben **«Sosyalist Türkiye»** diye diye yola çıkarım, bağımsızlığın başka türlü gerçekleşeceğine inanmam, Halk Partisi de, eğer sömürgeleştiğimize inanıyorsa, o da bağımsız Türkiye diye yola çıkar. Biz ikimiz sömürgecilere karşı, bağımsızlık yöresinde güçbirliği yaparız.

Yok eğer sen beni bağımsızlık adına, sosyalist ilkelerimden sıyırıp, Halk Partisi'nin kanadı altına sokmak istersen, bileşik cephe diye bir uyduruk adına, ben sana sosyalist falan değil, Halk Partisi'-

nin bir adamısın derim ve sana da, Halk Partisi'ne de yüz çeviririm. Sen kendi ilkelerinin sınırı içinde, ben kendi ilkelerimin sınırında bileşik cephe kuralım mı? Amanın ne duruyorsunuz, Türkiye böyle daha kolay kurtulur. Sosyalist örgüt böyle bir çağrıyı çok yaptı. Her gün, hergün de yapar.

Halk Partisi, kendisiyle işbirliği yapan bazı sosyalistlerden kuşkulanmış. Onlara veryansın etti. Bana öyle geliyor ki, o kuşkulandıkları insanlar yakın dostları... Yoksa, başka türlüsü olsa, sosyalist örgütü parçalayıp, Halk Partisi bayrağı altına çağırırlar mı emekçileri?

Bağımsızlık kavgası, çağımızda çok belâlı bir kavgadır. Gittikçe de zorlaşmıştır. Her zaman zordu, diyeceksiniz ama, şimdi daha zor. Sömürgeciler iç hayınları çoğalttılar. Kompradorlarla savaşmak, sömürgeci ordusuyla savaşmaktan daha zordur. Eskiden bir millet bütünlüğü, sömürgecinin karşısında olabilirdi. Şimdi sadece bağımsızlık savaşı vermek emekçiye düşüyor. Emekçi, bu kutsal savaşta müttefikler bulabilir mi? Elbette bulacak. Bulması gerek. Bürokrasinin bir kısmı bu savaşa gelebilir.

Şimdilerde yalnız kalıyoruz diye bir telâş var. Bir süre emekçilerin gücü yalnızlıklarında da olabilir. Ergeç memleketin vatansever, namuslu unsurları, emekçilerin yanında bağımsızlık savaşına, sosyalist kavgaya gireceklerdir. Ortalığın arınmasını telâşsız beklemek gerek.

(*) T.I.P. Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Yaşar KEMAL'in bu yazısı, ANT Dergisi'nin 121. Sayısından alınmıştır.

HİLVAN'DA DÜZENLENEN MİTİNGTE HÜKÛMET PROTESTO EDİLDİ

16 Nisan 1969 çarşamba günü saat 21.30'da sel felâketine uğrayan Urfa'nın Hilvan ilçesinde 42 ev tamamen yıkılmış, 200 ev oturulmaz hale gelmiş ve 1000 kadar yurttaşımız sokaklarda kendi kaderleri ile başbaşa bırakılmışlardır. Ayrıca birçok dükkân, cami, su değirmeni de selden zarar görmüştür. Hasarın 3 milyon lira civarında olduğu tesbit edilmiştir.

Hilvan'ın mâruz kaldığı bu felâkete rağmen, devletin yardım eli fukara yurttaşlarımıza uzanmamış, evleri ve dükkânları sele kapılan Hilvan'lılar Kızılay'ın verdiği birkaç çadır ve battaniye ile savuşturulmak istenmişlerdir.

Çeşitli müracaatlarına ve yardım isteklerine karşılık alamıyan Hilvan halkı, Hükûmetin ilgisizliğini protesto etmek amacıyla 27 Nisan 1969 günü bir miting düzenlemişlerdir. Saat 13.00'de Hilvan Cumhuriyet Alanında yapılan mitinge binlerce yurttaşımız katılmış ve toplantıda konuşan emekçiler, Doğu ve Güney Doğu Bölgesinde yaşıyan halkımıza devletin üvey evlât muamelesi yapmasından acı acı yakınmışlardır.

EKİNCİ'NİN BAKAN'DAN SORULARI

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri, Diyarbakır Milletvekili Dr. Tarık Ziya Ekinci, Hilvan ilçesinde meydana gelen sel felâketinden zarar gören vatandaşlara bugüne kadar yardım yapılmamış olmasının sebepleri hakkında, İmar ve İskân Bakanına 22 Nisan 1969 günü aşağıdaki soruları yöneltmiştir:

«Millet Meclisi Başkanlığına,

Aşağıdaki sorularımın İmar ve İskân Bakanı tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını rica ederim.

Saygılarımla.

Tarık Ziya Ekinci
Diyarbakır Milletvekili

1 — 16 Nisan 1969 gecesi Urfa iline bağlı Hilvan ilçesinde meydana gelen sel felâketi sonunda kaç ev yıkılmıştır ve vatandaşların uğradığı maddî hasar miktarı ne kadardır, can kaybı olmuş mudur?

2 — Sel felâketine uğrayan ve evsiz-barksız kalan vatandaşlara zamanında yardım yapılmış mıdır, yapılmamışsa sebebi nedir?

3— Âfetin vukua geldiği tarihten bugüne kadar, aradan 6 gün geçtiği halde, âfetzedelerin feryadına ve ilgili makamlar nezdinde yaptıkları müteaddit müracaatlarına rağmen, kendilerine hiçbir yardım yapılmadığı ve ilgi gösterilmediği doğru mudur?

4 — Bu âfet sebebi ile mahsulleri ve işyerleri hasara uğrayan vatandaşların yaşama olanaklarını sağlamak için, aynî ve maddî yardım yapılacak mıdır?

5 -- Mahsullerinin hasara uğraması sebebiyle, Hilvan'lı çiftçi ailelerinin banka borçlarının tecili düşünülmekte mi dir?».

SEÇİM GENELGELERİ

SEÇİM GENELGESİ NO : 2

(İl ve İlçe Başkanlıklarına)

Partimizin kısa vâdeli olarak başta gelen ödevi, önümüzdeki büyük seçimlerde başarılı sonuçlar almaktır. Gerçekten ikinci milli kurtuluş mücadelemizi ve onun ayrılmaz bir parçası olan sosyalizm için mücadelemizi, önümüzdeki büyük seçimlerde alacağımız oylarla, hem hedefe yaklaştırmış olacağız, hem de bu hedefle aramızdaki mesafeyi rakama vurulmuş şekilde ölçmek imkânını elde edeceğiz.

Bundan dolayı İlçe, İl ve Genel Merkez olarak, bütün teşkilât kademelerinde görev almış bulunan kardeşlerimizin olanca güçleriyle, büyük seçimleri hazırlamaya şimdiden ciddiyetle koyulmaları gerekmektedir. Parti faaliyetleri, bütünüyle seçim hedefine göre yürütülmelidir. Bu itibarla Tüzüğümüzün, işyeri, köy ve mahalle temsilciliklerine ilişkin hükümlerini titizlikle uygulamanız ve temsilcilerle belirli fasılalarda toplantılar düzenlemeniz, seçimlerin yaklaştığı şu dönemde daha da önem kazanmış bulunmaktadır. İl ve İlçe yöneticileri olarak, bütün imkânlarınızı seferber etmek suretiyle köylere gitmeniz ve köylü vatandaşlarımızla sohbet toplantıları yapmanız, son derece yararlı olacaktır.

Bugün için eğitim işlerini de, bu seçim amaçlarına göre ele almak zorunluğu vardır. İl ve İlçe Merkezlerinde kurulacak seçim büro ve komiteleri, emekçi vatandaşlarımızın mahallî dertlerinden başlamak üzere, memleket sorunlarını somut olarak işlemelidirler. İlçe çevresinde yaşıyan emekçi halkımızın mesleklerine göre tasnifi ve köylerin yaptıkları ziraat çeşitlerinin belirlenmesi suretiyle, seçim konuşmalarının bu verilere göre düzenlenmesi, Partimizin halk tarafından çok daha kuvvetle benimsenmesine, kesin şekilde yardım edecektir.

Seçim sathı mailine girdiğimiz Mart 1969 tarihinden bu yana, İl ve İlçe olarak yaptığınız seçim çalışmaları hakkında Genel Merkeze, aşağıdaki hususları kapsıyacak bir raporun gönderilmesi, Genel Merkezce çalışmaların denetimi ve düzenli bir şekilde yürütülmesini sağlamak bakımından uygun görülmüştür:

1 — 1 Mart 1969 tarihinden itibaren, seçim işlerini görüşmek ve çalışmaları programlaştırmak için, ilçelerarası kaç toplantı yapılmıştır ve hangi konular görüşülmüştür?

2 — İl'de ve İlçelerde; işyeri, mahalle ve köy temsilcileriyle kaç toplantı yapılmış ve bu toplantılarda hangi konular görüşülmüştür?

3 — Bu süre içinde İl ve İlçe olarak, kaç köy gezilmiştir? Köy gezilerinde hangi sorunlarla karşılaşılmıştır? Bu geziler hakkındaki izlenimleriniz nedir?

4 — İl'inize bağlı, henüz kurulmamış kaç ilçe vardır? Bu ilçelerde Parti örgütü kurmak için ne gibi çalışmalar yapılmıştır? Alınan sonuç nedir?

5 — Mayıs, Haziran ve Temmuz ayları için düzenlediğiniz gezi programı kapsamı ve yapılacak çalışmaların esasları ne olacaktır? Bu dönemde kaç köy gezilecektir?

İl Yönetim Kurulları, İlçe Yönetim Kurullarıyla işbirliği yaparak, bütün bu hususları kapsıyacak ayrıntılı bir raporu, en geç 15 gün içinde Genel Merkeze göndereceklerdir.

İl örgütü kurulmamış illerde ise, bu rapor İlçe Yönetim Kurullarının çalışmalarına münhasır kalacak şekilde hazırlanacak ve Genel Merkeze gönderilecektir.

Başarı dileklerimizle, sevgi ve saygılar sunarım.

Dr. Tarık Ziya Ekinci
Genel Sekreter

SEÇİM GENELGESİ NO : 3

(İl ve İlçe Başkanlıklarına)

Önümüzdeki Milletvekili Genel Genel Seçiminde Partimizin başarı sağlaması için, emekçi halkı bilinçlendirmek ve Partimiz görüşlerini köyde, kentte halk kitlelerine etkin bir şekilde götürmek amacıyla yapılacak çalışmalar yanında, seçimlere ilişkin kanunî gerekleri de eksiksiz bir şekilde yerine getirmek lâzımdır.

1 — Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun, Milletvekilleri Seçimi Kanunu, Cumhuriyet Senatosu Üyelerinin Seçimi Kanunu ile Siyasî Partiler Kanununun önseçimlere ilişkin hükümleri, İl ve İlçe Yönetim Kurulları ve bu kademelerde kurulacak seçim komiteleri tarafından dikkatli bir şekilde incelenecek, süreli işler zamanında yapılacak, İl ve İlçe Seçim Kurullarından gelen yazılara vakit geçirmeden cevap verilecek ve istenen hususlar yerine getirilecektir.

2 — Milletvekilleri Genel Seçimleri 12 EKİM 1969 PAZAR GÜNÜ, BÜTÜN YURTTA, GENEL OYLA YAPILACAKTIR. SEÇİMLERİN BAŞLANGIÇ TARİHİ 3 AĞUSTOS 1969 GÜNÜDÜR.

3 — Milletvekilleri seçimlerinde Partimizden aday olmak için müracaat eden aday adayları arasında, adaylık sırasının tesbiti için bütün asıl üyelerimizin katılmasıyla İlçe Seçim Kurullarının yönetiminde ÖNSEÇİMLER yapılacaktır.

→

4 — ÖNSEÇİMLER, 306 Sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun 15. Maddesinin 1. fıkrası gereğince «oy verme gününden önceki kırkikinci günü yapılır.» BUNA GÖRE ÖNSEÇİMLER 31 AĞUSTOS 1969 PAZAR GÜNÜ YAPILACAKTIR.

5 — a) 648 Sayılı Siyasî Partiler Kanununun 33. Maddesinin 1. fıkrası gereğince; önseçimlere katılacak kimselerin milletvekili olmak için, gerekli kanunî nitelikleri haiz olması şarttır.

b) Yine 648 Sayılı Siyasî Partiler Kanununun 33. Maddesinin 3. fıkrası gereğince; «İl ve İlçe Yönetim Kurulları başkan ve üyeleri, Milletvekili seçimleriyle ilgili seçimlerde, görev yaptıkları seçim çevresinde aday olabilmek için, önseçim gününden 90 gün önce, bu görevden çekilmek zorundadırlar.»

Buna göre; PARTİMİZ İL VE İLÇE YÖNETİM KURULLARINDA GÖREVLİ OLAN ARKADAŞLARDAN, BULUNDUKLARI İL SEÇİM ÇEVRESİNDEN ADAY OLMAK İSTEYENLER, EN GEÇ 1 HAZİRAN 1969 GÜNÜ AKŞAMI SAAT 17.00'YE KADAR BU GÖREVLERİNDEN İSTİFA ETMEK ZORUNDADIRLAR.

Bu tarihe kadar görevlerinden istifa etmiyenler, bulundukları il çevresinden aday olamazlar.

c) Kendi il seçim çevresinden aday olacak İl ve İlçe Yönetim Kurulu üyeleri, istifalarını, bağlı oldukları İl Yönetim Kurulları eliyle, 1 Haziran 1969 tarihinden önce Genel Merkeze yazılı olarak gönderеceklerdir.

d) Başka bir il seçim çevresinden aday olacak İl ve İlçe Yönetim Kurulu üyelerinin görevlerinden istifa etmeleri zorunluğu yoktur.

6 — 306 Sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun 17. Maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları gereğince;

a) «Devlet katma bütçeli idareler, il özel idareleri, belediyelerle, bunlara bağlı daire ve müesseseler, iktisadî devlet teşekkülleri ve bunların kurdukları müesseseler ve ortaklıkları ile, kamu tüzel kişiliklerinde memur ve hizmetli olarak çalışanlarla, belediye başkanları, görevli bulundukları il seçim çevresinden aday olabilmek için seçimlerin başlangıcından 2 ay önce istifa etmek zorundadırlar.»

b) Hâkimler, bu süre içinde mesleklerinden çekilmeden aday olamazlar.

Buna göre; önümüzdeki Milletvekili genel seçimlerinde, bulundukları illerden PARTİMİZ ADAYI OLMAK İSTEYEN MEMUR VE HİZMETLİLERLE, YİNE PARTİMİZDEN HERHANGİ BİR İLDEN ADAY OLMAK İSTEYEN HÂKİMLER, EN GEÇ 2 HAZİRAN 1969 GÜNÜ AKŞAMI SAAT 17.00'YE KADAR GÖREVLERİNDEN İSTİFA ETMEK ZORUNDADIRLAR.

7 — Seçim öncesi hazırlıklar meyanında, bu Genelge hükümlerinin dikkatle okunarak, gereğinin ona göre yapılmasını önemle rica ederim.

Başarı dileklerimizle, sevgi ve saygılar sunarım.

Dr. Tarık Ziya Ekinci
Genel Sekreter

Yaşasın Devrimci Eylem!

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), 1 Mayıs 1969 İşçi Bayramı dolayısıyla, işçilere aşağıdaki mesajı yayınlamıştır:

«Bütün dünya emekçilerinin daha mutlu bir yarına, daha güvenli bir yaşama kavuşmak için giriştiği mücadelelerin birleştiği 1 Mayıs gününü, Devrimci Işçilerin biricik temsilcisi olarak yürekten kutlarız. Bu bayramı Türk İşçileri yine sıkıntı içinde, yine işsizlikten yorulmuş, yine haklarını tüm olarak alamamış, yine sömürünün dişlisinden kurtulamamış, Anayasanın öngördüğü sosyal adaletin hüküm sürdüğü bir düzene kavuşmamış olarak geçiriyor. Üstelik yeni kanun tasarıları, işçilerin sosyal bir sınıf olarak, demokratik yoldan devlet yönetimine ağırlığını koymasını önleyici hükümler getiriyor. Böylece karanlık bir tablonun karşısında, bütün işçilerin, bilinçle Anayasa.da öngörülen haklarına dört elle sarılmaktan başka yapacağı birşey kalmıyor.

İşçi Kardeşlerimiz,

Emeğiyle çalışan milyonlarca işçinin hâlâ ilkel törelerle çalıştırıldığı, kanun güvencesinden yoksun bırakıldığı bir yılda, öteki kardeşlerine göre daha iyi durumda olan endüstri işçilerinin mücadeleye öncülük etmesi gerekmektedir. Köylüye, tarım işçisine, küçük esnafa, hünerinin, becerisinin karşılığını alamadığı zanaatkâra, endüstri işçilerinin öncülük etmesi, onları Anayasa ilkelerinin gerçekleştirilmesi hattında birleştirmesi baş ödev olmuştur. Bütün emeğiyle geçinenlerin bilinçlenmesinde, sendikalı bilinçli kardeşlerimizin yılmadan, usanmadan, uyarıcı çabalarını göstermesi zorunludur. İşçi sınıfının, tarihin kendisine ödev verdiği, yüzyılların deneyinden geçmiş gerçek kalkınmayı yapabilmesi, kula kulluğu ortadan kaldırabilmesi için, memleketimizin somut şartlarını bilmesi gerekir. İktisaden başkasına bağlı olanlardan yana ilkeler getiren Anayasa'mızı eksiksiz uygulamak için, işçi sınıfının gerçek temsilcilerinin seçimle Büyük Meclise girmesinden başka çare yoktur. 1969 Türkiye'sinde biz işçiler, 1 Mayıs İşçi Bayramını kutlarken, yakın gelecekteki günlerin sınavını iyi verecek bir hazırlık içinde olmanın sorumunu iliklerimize kadar duymalı ve duyurmalıyız.

Yaşasın her bakımdan özgür, her bakımdan bağımsız Türkiye ülküsü için Anayasa haklarına sahip çıkan işçiler! Yaşasın mutlu yarınları getirecek çabalara katılan bilinçli kardeşlerimiz.

Yaşasın Devrimci Eylem...

DİSK YÜRÜTME KURULU»

KARABÜK'TE NELER OLUYOR ?

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
GENEL BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Sayın Başkanım,

Son günlerde Partimize karşı, gerici ve sermayedarlar tarafından yapılan baskılar iyice arttı. Daha önce işten atılan arkadaşımız Yavuz Ünal ve Bekir Belovacıklı'dan sonra benim de hesabım bir hiç yüzünden kesiliyor.

Bu hadiselerle ilgili olarak Demir-Çelik Genel Müdürlüğüne yazdığım yazıdan bir nüsha gönderiyorum.

Bu vesileyle sonuna kadar Partimizin önderliğinde, devrimci mücadeleye devam edeceğimizi ve sonunda mutlaka kazanacağımıza olan inancımızı belirtmek ister, en derin sayıgılarımı sunarım.

9.4.1969
HALİS ÖZKAN
TİP İlçe Sekreteri
KARABÜK

Demir Çelik İşletmeleri

Genel Müdürlüğüne

KARABÜK

Sayın Bürokrat,

Anayasamızın 56. Maddesi şöyle der: **«Vatandaşlar, siyasî parti kurma ve usulüne göre partilere girme, çıkma hakkına sahiptirler. Siyasî partiler, önceden izin alınmadan kurulur ve serbestçe faaliyette bulunurlar. Siyasî partiler ister muhalefette, isterse iktidarda olsunlar, demokratik hayatın vazgeçilmez unsurudur.»**

Anayasamız böyle demeğe demiş ama, gel gör ki bugüne kadar olan tutum ve davranışlarınız, Anayasamızın bu maddesine kalınca bir sünger çekmiştir. Genel Müdür olarak atandığınız günden bu yana, suçsuz olarak işten atılan arkadaşlarımızın sayısı bir hayli kabardı. Ve öyle gözüküyor ki, kısa bir zamanda partimizin bütün üyeleri işten atılacaklar. Şu anda sıra bana geldi. Ben de giderayak size bazı faydalanacağınız bilgiler vermek istedim.

Bir ağır sanayi proleteryası olarak, sosyal sınıflar arasındaki yerimiz, «ÜRETİCİLİKTİR». Yani demiri, kömürü, petrolü ve diğer üretimler için gerekli araçları üretmektir. Bununla ilintili olarak da toplumun alt yapısını meydana getiririz.

Ağır sanayi proleteryası olarak bizler, tabiatımız gereğince devrimciyizdir. Devrimci olduğumuz için ilericiyizdir. İlerici olduğumuz için akılcı, akılcı olduğumuz için cesuruzdur.

Bütün bu vasıfları uhdesinde toplıyan biz ağır sanayi proleteryası, kapitalist toplum içinde mevcut diğer hâkim sınıfların yüklerini omuzlarımızda taşırız. Yarattığımız artık-değerlerle, kapitalistlere, bankacılara, tefecilere, faizcilere, komisyonculara ve siz BÜROKRAT'lara «DOLCE-VİTA» bir hayat yaşatırız. Bu bakımdan aramızda uzlaşmaz bir zıtlık vardır. Nasıl olmasın ki, üretimi yapan bizlerken ve sizlerin üretime en ufak bir katkınız yokken, yine bizden alınan vergilerle kurulmuş olan okullarda okuyarak sermaye ağalarıyla bir olup bizim sömürülmemizde görev alırsınız. Bu şartlar altında sizlerle nasıl barışıp, anlaşabiliriz. Nitekim burada da bu teorinin paralelinde görevinizi —tarihî görevinizi— lâyıkı veçhile tastamam yerine getiriyorsunuz.

Sayın Bürokrat,

Suçum —ki tanrı şahittir, suçum yok— Türkiye İşçi Partisi Zonguldak İl Örgütü'nün çıkarmış olduğu **«Sömürücüye Yumruk»** gazetesini dağıtmaktır. Bu eylemimden ötürü hesabımı kesmek için içinde bulunduğunuz tertipleri biliyorum. Ama bildiğim sadece hesabımın kesilmesi değildir. İyi dinlerseniz şu konularda da bilgim olduğunu anlarsınız:

a) **«Sömürücüye Yumruk»** da, biçim olarak burjuva gazeteleri gibi kâğıttandır, dört sahifedir. Matbaada basılır. Fakat öz olarak «O» burjuva gazetelerinden ayrıdır. Anayasamızın teminatı altında, fakir Türk halkının uyanmasına, sınıf bilincine sahip olmasına çalışır. Emperyalizme, sömürüye karşı çıkar.

b) Türkiye'de basın hürriyeti vardır. Herkes gazete çıkarır. İsterse parayla satar, isterse bedava halka dağıtır. Gazete toplamak, sizin gibi bürokratların görevi değil, Cumhuriyet savcılarının görevidir.

c) Genel Müdürlüğünüze bağlı Teftiş ve Kontrol Şefi, ifade için çağırdığı ve suçu sadece yoldan geçer

ken bana selâm vermek olan bir işçiye **«İstersem seni tımarhaneye dahi gönderttiririm»** demiş. Oturduğunuz evden tutun da, çatalınıza-bıçağınıza kadar bütün ihtiyaçlarınızı üreten ve bunun karşılığında sadece karnı doyan bir işçiyi **«delidir»** diye tımarhaneye gönderttirmek isteyen «MAYK» tipi şef, bu hareketinden ötürü h'cap duymaz mı ola?

d) Eğer gazete dağıtmak suçsa, neden Savcılığa şikâyetçi olmadınız? Yattığım yere girip bavulumu karıştıranlar, bulduklarını size getirsinler diye bekçilere siz mi emir verdiniz? Emir vermediyseniz, onlar bu işi kimin emriyle yapıyorlar? Biliyor musunuz?

e) Genel Müdür olduğunuz günden bu yana istihsalde ne kadar düşme olmuştur? İstihsaldeki düşüklüğün sebepleri nelerdir? Dışardaki özel haddehanelere verdiğiniz kütük ve hadde bozuklarında nasıl bir işlem yapıyorsunuz? Bunları basına açıklıyabilir misiniz?

f) İşten çıkışlarda, Anayasa'da açıkça belirtildiği halde, işçilerin üzerleri niçin aranıyor da, memurların, mühendislerin, BÜROKRATların üzeri aranmıyor?

Sayın Bürokrat,

Sizden cevabını almak, öğrenmek istediğim daha bir sürü konularda fikir ve bilgilerinize müracaat edeceğim. Fırsat ve zaman buldukça...

Anayasa'mıza, insan haklarına ve Cumhuriyet kanunlarına ve de emeğe en derin saygılarımı sunarım.

.9.4.1969

HALİS ÖZKAN

T.İ.P İlçe Sekreteri

KARABÜK

'Binbir müşkülât içinde çalışmaktayız'

«Sayın Mehmet Ali Aaybar

T.İ.P. Genel Başkanı

ANKARA

Köy evlerimizi kapı kapı dolaşarak sağlık hizmetini vatandaşın ayağına götüren biz Sıtmacılar, şimdiye kadar bütçenin «D» cetveline göre cüz'î bir ücret karşılığı, binbir müşkülât içinde, 1926 yılından beri çalışmaktayız. Durumumuzun biraz olsun düzeltilmesi için hazırlanmış ve Meclis Komisyonlarından öncelik ve ivedilik kaydı ile geçerek 1 Nisan 1969 günü Senatonun umumî heyetine keza öncelik ve ivedilik kaydı ile sunulmuş bulunan 732 sayılı Sıtma Eradikasyonu Personeli intibak ve özlük işlerine ait kanunun bir an evvel çıkarılması için olumlu oy vermenizi, teşkilât mensupları ve onların aileleri adına arz ve istirham ederim.

Ali Rıza AKYÜZ

Sıtma Eradikasyonu Şb. Şefi

Of — TRABZON»

«Nüfus Memurları Bunalım içindeyiz...»

«Sayın Tarık Ziya Ekinci

T.İ.P. Genel Sekreteri

ANKARA

Osmanlı devletinden kalma kanunla yönetilen Nüfus Dairesi, yılların ihmaline uğramış bir haldedir. Şehirli, köylü bütün vatandaşlara her zaman muhatap bulunan Nüfus Memurları günden güne artan nüfusumuzun kesafetine rağmen 50 yıl önceki şartlara dayanan çok az bir kadro ile geceyi gündüze katarak, her türlü imkânlardan yoksun, sabır, gayret ve metanetle çalışmaktadır. Emsallerinden az para alan, maddî-manevî bunalım içinde bulunan Nüfus Memurlarını bir nabze olsun huzura kavuşturup sevindirecek olan Nüfus Memurlarına ait tazminat teklifi, Bütçe Plân Komisyonunda beklemektedir.

Ümit ve sabırsızlıkla beklediğimiz bu tasarının çabuk kanunlaşması için gereken ilgi ve çabanın gösterilmesini zâtıaliniz ve muhterem gurubunuzun değerli parlâmenter üye zevatın fazilet, şevkat ve yüksek himmetlerinizden istirham eder, nâçiz şahsım ve Nüfus Memuru arkadaşlarım adına derin hürmet ve sonsuz şükranlarımızın kabul buyrulmasını saygıyla arz ederim.

Nusaybin Nüfus Memuru

FETHİ YILDIRIM»

TİP Yayınları

Mehmet Ali AYBAR	Hodri Meydan	1 lira
Tarık Ziya EKİNCİ	Doğu Dramı	2 lira
Mekin DİNÇER	Plânlı Devletçilik	50 kuruş
Selâhattin HİLÂV	Toplumculuk ve İnsan	50 kuruş
İdris KÜÇÜKÖMER	Bağımsızlık Sorunu	50 kuruş
Murat SARICA	1961 Anayasasının Sosyal Niteliği	50 kuruş
Murat SARICA	Halkçılık, Milliyetçilik, Devrimcilik,	50 kuruş

Sosyal Adalet Yayınları

Maurice DOBB	Kapitalizm Dün, Bugün	4 lira
Oscar LANGE	Kalkınma Yöntemleri (2. Baskı)	3 lira

«SOSYAL ADALET» Dergisinin cilt ve koleksiyonlarından elimizde bir miktar bulunmaktadır. Arzu eden okurlarımız 1. cildi 45, 2. cildi 35 liradan dergimiz adresinden sağlıyabilirler.

Değerli araştırma ve incelemelerin yer aldığı «SOSYAL ADALET» in haftalık sayıları 100, aylık sayıları ise 250 kuruş karşılığında yine dergimizden edinilebilir.

Bu yayınlar, aşağıdaki adresten ödemeli veya posta pulu karşılığında istenebilir.

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi
Mithatpaşa Cad. 63/1 — ANKARA

Ciltlerimiz Satışa Çıktı

Uzun süreden beri titizlikle hazırlanmakta olan dergimizin 1. cildi tamamlanmış ve satışa çıkarılmıştır. 50 lira gönderen okuyucularımız, hem abonesini bir yıl için yenilemiş olacak, hem de «TİP Haberleri» nin I. cildine —her türlü posta masrafı tarafımıza ait olmak üzere— tam takım ve mükemmel ciltli olarak sahip olacaklardır. İsteyen okuyucularımız ise, Genel Merkeze müracaatla 12,5 lira mukabilinde cilt kapağına sahip olabilecek veya 15 liraya dergilerini ciltletebilecektir. Taşradaki abonelerimiz ise 30 lira gönderdikleri takdirde, hem bir yıl için abonesini yenilemiş olacak, hem de —her türlü posta masrafı tarafımıza ait olmak üzere— I. cildimizin cilt kapağına kavuşmuş olacaklardır.

EKSİK SAYILARINIZI İSTEYİNİZ

Dergimizin eski sayılarından elimizde çok az miktarda kalmıştır.

Koleksiyon yapan okurlarımız, her biri için 75 kuruşluk posta pulu göndermek suretiyle eksik sayılarını tamamlıyabilirler.

«TİP HABERLERİ»

ABONELERİMİZE

Bazı abonelerimizin adresleri değiştiğinden dergileri geri gelmektedir. Yer değiştiren abonelerimizin, yeni adreslerini çok acele dergimize bildirmelerini, ayrıca abonelerini yenilemek için para gönderen okurlarımızın, havale kâğıtlarının arkasına abone numaralarını kaydetmelerini önemle rica ederiz.

«TİP HABERLERİ»

Mithatpaşa Cad. 63/1
Yenişehir — ANKARA

SAYIN ....

(I650) Sayın İzzettin Silier
Cevdet Paşa Cad. 96
Bebek/İSTANBUL